

№ 5 (627)
Травень 2004 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті
<http://www.vstu.edu.ua>

ПРОГРАМІСТИ-ЛІДЕРИ – НАШІ!

Перше місце у півфіналі Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування здобула збірна команда ВНТУ у складі Богдана Власюка (ІС-00), Дмитрия Білоуса (ІС-02) і Дмитра Зарезенка (ІС-03). Четверта позиція на фініші цих респектильних змагань теж наша: її гуртом вибороли студенти ІнТКІ нашого університету Павло Коржик (ІС-99), його брат Дмитро Коржик (ІС-02) та Юрій Коновалюк (ІС-02). Зауважте, у змаганнях взяли участь 116 кращих університетських і 7 шкільних команд з 65 університетів і 7 ліцеїв та гімназій нашої держави.

15 квітня у чотирьох регіонах України:
 західному — Хмельницький державний університет
 північному — Національний авіаційний університет (Київ)
 східному — Донецький національний технічний університет
 південному — Запорізький національний технічний університет — відбулися змагання II етапу (півфіналу) Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування.

У Західному регіоні перше і друге місця вибороли команди нашого Вінницького національного технічного університету.

Змагання проходили одночасно в чотирьох цих університетах з веденням загального заліку в on-line режимі з використанням Інтернет. Синхронізацію змагань та ведення загальної таблиці результатів під час змагань у реальному часі забезпечував ВНТУ. Підготовку задач та загальне керівництво проведеним

півфіналів також було покладено на наш ВНТУ.

У загальному заліку друге місце посіла команда Східноукраїнського національного університету ім. Даля (Луганськ), третє — програмісти Донецького національного технічного університету, п'яте — Одеський національний університет ім. Мечникова, шосте — Національний університет «Львівська політехніка».

Команди КНУ ім. Т. Шевченка (їх було три) посіли місця: 21,54,73; НТУУ «КПІ» — 10,46,57,79.

Фінал Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування пройде 8—11 вересня у нашему Вінницькому національному технічному університеті.

Маємо подякувати за підготовку переможців доцентам В. Месюрі, С. Довгальцю, І. Арсенюку, Д. Котельникову, В. Майданюку, Г. Лосеву. І студентам, які брали участь в організації тренувального процесу, розробці і підтримці спеціального програмного забезпечення: М. Бутримову, О. Андруху, А. Савіну, С. Кривову, Я. Муравському, О. Бондарю, Д. Шипунову.

ХТО НАЙКРАШИЙ З СУА?

Інститут автоматики, електроніки та комп’ютерних систем управління нашого університету під егідою Міністерства освіти і науки України провів відкриту Всеукраїнську студентську олімпіаду зі спеціальності «Системи управління і автоматики».

Кількість її учасників порівняно з минулим роком збільшилась майже вдвічі — фаховими знаннями і вміннями мірялись близько сімдесяти студентів. Географічний розмах теж широкий — «Львівська політехніка» і НТУ «ХПІ», Севастопольський національний технічний університет і НТУУ «КПІ»... Цьогоріч, до речі, і дівчат виявилося помітно більше, аніж у попередніх олімпіадах (всеукраїнську олімпіаду зі спеціальності СУА наш університет проводить уже вп’яте). Отож, аби заохотити їх інтерес до фаху і до участі в таких змаганнях, оргкомітет вирішив спеціальними подарунками відзначити учасниць олімпіади, які досягли найкращих результатів.

Для учасників олімпіади були надані найкращі обчислювальні центри університету. Власне змагання мали два тури: теоретичний і практичний. Стосовно об’ективності оцінювання — ніяких сумнівів! Усі роботи (як, до речі, і на вступних іспитах до ВНТУ) були закодовані. До того ж шифр не надавався — його кожен учасник олімпіади придумував собі сам.

Отож, перше місце (разом із ним і супер-призом: CD-RW/DVD-ROM) здобув, довівши, що найкраще серед однолітків освоїв фах, магістр нашого університету Олег Ковалюк.

Другу сходинку цього олімпійського п’єдесталу поширені вибороли студент Донецького технічного університету Семен Батир (він уже вдруге приїздить до Вінниці, аби

взяти участь у нашій олімпіаді) і студент ВНТУ Дмитро Ковалюк. Приз — кожному набір: радіоклавіатура і бездротова радіомішка.

Третій результат показали студент Донбаської державної машинобудівної академії Артем Шишкін, студент Технічного університету Молдови Максим Писаренко і магістр ВНТУ Віталій Лукічов. Ім у подарунок оптичні мишки.

Заочохувальні призи — фахову літературу — отримали учасники олімпіади, які посіли 4 місце.

Доречним буде сказати вдячне слово спонсорам — інноваційно-впроваджувальному підприємству «ІнноВінн» та вінницькій фірмі «Комп’ютерні мультимедіа системи».

Після напруженої інтелектуальної праці учасникам олімпіади запропонували чудову екскурсію до музею Пирогова, а також до художніх музеїв Центру культурології і виховання студентів нашого університету. Студенти технічних ВНЗ України не приховували свого здивування, що наш університет має таку розкішну колекцію художніх полотен.

А ще зауважили, що умови проживання у гуртожитках ВНТУ (тут вони мешкали під час проведення олімпіади) значно кращі від тих, що мають у студентських помешканнях власних alma-mater.

Перспективно

Як президент компанії «Комп'ютерні мультимедіа системи», котра, спеціалізуючись на розробках мультимедійних систем світового класу, тісно співпрацює з провідними світовими фірмами, Олександр Усач сприяв створенню на своєму підприємстві філії Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління нашого університету. Це забезпечує умови для підготовки фахівців з сучасних передових комп'ютерних технологій. Окрім того кафедрі КСУ ВНТУ надав комп'ютерний клас із найсучаснішим обладнанням.

«Комп'ютерні мультимедіа системи» спонсували відкриту Всеукраїнську студентську олімпіаду зі спеціальності «Системи управління і автоматики», яку у квітні під егідою Міністерства освіти і науки проводив наш університет. Таке меценатство стосовно ВНТУ для «Комп'ютерних мультимедіа систем» є традиційним. І це, якщо хочете, дуже логічно, адже дві третини персоналу підприємства – це магістранти і аспіранти нашого ВНТУ, або ті, хто, успішно закінчивши навчання в alma-mater Усача, уже здобув науковий ступінь.

Ставши генеральним директором Дизайн Центру в Україні компанії Flextronics, Олександр Григорович запропонував ВНТУ цілеспрямовано готовувати спеціалістів для цієї фірми, яка є світовим лідером у сфері виробництва електронної техніки, телекомунікаційного і мережевого обладнання. Від конструктивної ідеї до її втілення – один крок. Отож, уже найближчим часом створюватимуться спеціалізовані групи

ВНТУ готуватиме фахівців для Flextronics

У травні кандидату технічних наук Олександру Усачу виповнилося 45. Скористайтесь нагодою ще раз привітати!

З Вінницьким національним технічним університетом єднає Олександра Григоровича не тільки те, що нині навчає наших студентів. Не тільки те, що і сам є випускником Вінницького «політеху» (навчався за спеціальністю 8.091401 – комп'ютеризовані системи управління та автоматики).

першокурсників, які навчатимуться згідно вимог Flextronics.

Річний оборот компанії – \$15 мільярдів. Вона – світовий лідер з виробництва і сервісу телекомунікаційного обладнання, а також обладнання для Internet і телефонних сервіс-провайдерів.

Штаб-квартира Flextronics знаходитьться по сусіству з офісами клієнтів – у Кремнієвій Долині (Каліфорнія, США). Flextronics має понад сто власних заводів у 28 країнах світу. Спад на високотехнологічному ринку змусив багато компаній закрити свої виробничі потужності. А для Flextronics цей період видався сприятливим за рахунок виносу виробничого процесу за межі США. Її промислові парки, де окрім виробничих потужностей розміщені представництва постачальників, сконцентровані в Китаї, Бразилії, Мексиці й Угорщині.

У Східній Європі Flextronics має найбільше представництво серед виробників електроніки – це індустріальний парк в Угорщині (Сарвар), Представництво й інженерний Дизайн Центр в Україні (Вінниця) і заводи в Україні – Ужгород, Мукачево, Берегове. Flextronics планує створення Індустриального Парку у Закарпатті за зразком таких парків в Угорщині і Китаї. Початкова сума інвестицій повинна скласти близько \$50 млн., а за кілька

років планується створити від 3-х до 10-ти тисяч робочих місць. До речі, уже придбано землю для будівництва цього парку.

Фірма виробляє
Х-Box, клавіатури і миші для Microsoft;
сотові телефони для Ericsson, Alcatel, Motorola;
маршрутізатори для Cisco;
DSL-обладнання для Ericsson, Alcatel;
кишеневкові персональні комп'ютери для Palm, принтери для Hewlett-Packard.

Банківські Інтернет-рішення, системи підтримки інвестиційної і комерційної діяльності банків, мережі банкоматів і пов'язане з цими мережами програмне забезпечення, розроблені і запроваджені компанією Flextronics в багатьох банках Південної Африки і Європи.

Flextronics сприймає Україну як стратегічного європейського партнера з розробки і виробництва високотехнологічної продукції в галузі телекомунікацій й електроніки. І в перспективі – нового європейського лідера в сфері високих технологій.

Актуально

В ОДЕСУ — НЕ ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ!

Друге місце у Всеукраїнській студентській науково-практичній конференції «Екологічні проблеми регіонів України» виборов третій курсник нашого Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки Євген Крижановський (AE-01). Журі відзначило і високий рівень фахових знань, і актуальність досліджень, якими займається хлопець.

І ця конференція, і Всеукраїнська студентська олімпіада зі спеціальності «прикладна екологія» були приурочені до Дня довкілля. Відбувались ці масштабні заходи водночас у Одесському державному екологічному університеті. Взяли участь у них понад 110 студентів і аспірантів з 33-х університетів України.

Євген на конференції представив доповідь «Збирання, обробка, збереження та візуалізація даних моніторингу вод Вінницької області на основі технології СУБД та геоінформаційних систем». Практичні і теоретичні матеріали доповіді є частиною проекту, що розробляється науково-дослідною лабораторією «Екологічних досліджень та екологічного моніторингу» ВНТУ на замовлення державного управління екології та природних ресурсів у Вінницькій області. У НДЛ «ЕДЕМ» виконуються дослідження викладачами, науковими співробітниками та студентами нашого університету, що навчаються за спеціальністю «Екологія і охорона навколошнього середовища», під керівництвом завідувача лабораторії, кандидата технічних наук, доцента Віталія Мокіна та керівника НДЛ «ЕДЕМ», завідувача кафедри моделювання та моніторингу складних систем ВНТУ,

доктора технічних наук, професора Бориса Мокіна.

Євгенова доповідь отримала високу оцінку за різними критеріями: актуальність, практичне застосування результатів роботи, теоретична обґрунтованість, масштабність досліджень.

У програму конференції були включені ряд доповідей інших студентів нашого університету цієї спеціальності. А Євгена Крижановського запросили виступити. На конференції особисто представляли свої доповіді - «Контроль концентрації чадного газу в житлових приміщеннях» Віталій Іщенко (AE-00), «Лічильник автомобільних викидів» Павло Турчик і «Аналіз взаємовпливу різних показників якості річкової води в одному створі» Андрій Ящолт.

Приємно зауважити і те, що за результатами першого туру Всеукраїнської олімпіади зі спеціальності «прикладна екологія» Євген Крижановський вийшов до другого туру змагань.

Конференція і олімпіада засвідчили, що в Україні підростає молоде покоління, яке не є осто-роном екологічних проблем нашої держави і серйозно займається пошуком шляхів їх вирішення.

Павло Турчик, AE-00, ІНЕЕМ

Дівчина працює для космосу

Уже 30 років впродовж другого тижня квітня збирається у Москві: в «МАТІ» – Російському державному технологічному університеті імені К. Ціолковського наукова молодь Росії, країн близького і далекого зарубіжжя. Цьогорічна міжнародна молодіжна наукова конференція «XXX Гагарінські читання» була присвячена 70-річчю першого космонавта планети. У ній взяла участь аспірантка нашого Вінницького національного технічного університету Оксана Городецька.

Гагарінські читання — це одна з найбільших наукових конференцій, що проводяться в Росії, як за кількістю учасників, так і за тематикою наукових секцій і обсягом друкованих матеріалів, що видаються до початку роботи конференції. Останні кілька років тези праць конференції Гагарінських читань виходять у восьми томах. Ювілейна конференція проводилася в 26 секціях, які охопили найзначущіші технічні, технологічні проблеми аерокосмічного профілю, а також проблеми інформаційних технологій, еко-

логічні, економічні, історичні, філософські і соціальні проблеми розвитку авіації і космонавтики.

Запропоновані на конференцію доповіді проходять досить жорсткий відбір. Оксана отримала запрошення виступити на секції «Екологія, безпека польотів і життєдіяльності в авіації і космонавтиці». Запропонований нею новий метод лабораторної діагностики біологічних рідин викликав величезний інтерес не лише у юніх, а й у уже маститих учених.

— Навантаження, яке отримує пілот в умовах неваго-

Студії**Вчимо Управлінців**

Що слід робити, аби відповідати вимогам, які сьогодення ставить до справді сучасних керівників? У сесійній залі Вінницької міської ради управлінці виконковому намагались осягнути ці таємниці. А допомагав їм **доцент нашого ВНТУ, кандидат технічних наук Леонід Несен.**

Підібрата хороший персонал, розробити організаційну структуру, обрати загальний напрямок діяльності, боротися з непродуктивними витратами часу.

А потім? Потому необхідно тактовно, зі знанням справи координувати роботу зібраної команди і постійно, невтомно вдосконалювати власний стиль роботи, намагатися оволодіти якомога більшим обсягом інформації... І ще ой як багато потрібно якостей, волі коригувати власну поведінку...

«Отож лектор, окреслюючи одну ситуацію за іншою, виводив формули управлінської майстерності, а міський голова, його заступники, голови районних у місті рад, начальні управління та відділів виконковому приміряли ті формули до себе, подумки вставляли власну особу в ту чи іншу для прикладу наведену ситуацію і знаходили безліч власних помилок. Втім, саме це й було метою організаторів такого навчання: примусити кожного подумки провести критичний аналіз власної здатності очолювати колектив, приймати правильні рішення, користуватися важелями делегованої влади. Якщо керівники замислилися, змоделювали ситуацію, знайшли у ній «блі плями», значить мети досягнуту, стиль роботи виконавчих структур змінюватиметься на краще» - пише про управлінські студії, проведені доцентом Леонідом Несеном, «Вінницька газета» №30 (1724).

З міської ради на ім'я ректора нашого університету надійшла по-дяка за ефективну кадрову політику: «Лекція з менеджменту, прочитана управлінському складу Вінницького міськвиконковому доцентом кафедри менеджменту в будівництві Леонідом Миколайовичем Несеном, викликала щире захоплення, сприяла поліпшенню якості управління в структурних підрозділах міськвиконковому. Кваліфіковані консультації Л.М.Несена сприяють запровадженню механізмів регуляторної реформи в нашому місті. Відчувається, що викладацький склад ВНТУ успішно адаптувався до економічних трансформацій і наполегливо працює над підготовкою кваліфікованих управлінців для нашого регіону».

мости, змінює параметри його біологічних рідин — крові, лімфи, ліквору (спинномозкової рідини), шлункового соку, жовчі, тощо. Один з цих параметрів — поверхневий натяг, визначення якого дозволяє отримати оперативну інформацію про стан організму та полегшити діагностику і контроль ефективності лікування, — розповідає Оксана про свої розробки, над якими працює під керівництвом кандидата технічних наук, доцента нашого університету Йосипа Білинського.

У своїй секції Оксана була єдиним представником від України. І вона єдина окрім Диплому XXX Гагарінських читань отримала в дарунок раритетне видання — книгу Юрія Устінова «Бессмертіє Гагарина».

На пленарному засіданні перед учасниками виступали найвідоміші спеціалісти в галузі космічних досліджень. Космонавти В.Дежуров, В.Афанасьев, В.Ціблєв, Ю.Онуфрієнко поділились своїми роздумами про сьогодення і майбутнє космонавтики.

— На все життя, — каже Оксана, — залишаться враження від відвідин ЦУПа - Центру Управління Польотами (місто Корольов), Зорянного містечка, Центру підготовки космонавтів ім. Юрія Гагаріна. Розповідали, що у Центрі підготовки космонавтів тренуються і американські астронавти, адже тут зосереджене унікальне обладнання.

Дівчина встигла побувати і у театрах. Подивилася виставу у МХАТі імені Горького, слухала «Травіату» Верді у Московському театрі «Нова Опера».

— Здивувало, що ціни на квитки до театру, до музеїв зовсім низькі. А студенти окрім того ще мають на них знижки.

Восени кафедра промислової екології і безпеки виробництва MATI – Російського державного технологічного університету імені К.Ціолковського відзначатиме своє 70-ліття. До ювілею готують конференцію, взяти участь у якій Оксана уже отримала запрошення.

Анатолій – переможець!

Перше місце з дисципліни «Аналогові електронні пристрой» на Всеукраїнській студентській олімпіаді з радіотехніки здобув наш Анатолій Ставінський.

17 квітня завершилися Всеукраїнська студентська олімпіада з радіотехніки, яка проводилася міністерством освіти і науки України на базі Севастопольського національного технічного університету. У ній взяли участь понад 40 представників провідних вищих технічних навчальних закладів держави: НТУУ «КПІ», НТУ «Львівська політехніка», Харківського національного аерокосмічного університету, Харківського національного університету радіоелектроніки... Отож, маючи досить таки сильних суперників, студент Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування нашого ВНТУ Анатолій Ставінський зумів довести, що його знання з цієї фахової дисципліни є найгрунтовнішими.

Перша дівчина-призер

Всеукраїнська студентська олімпіада з технології машинобудування, яка проходила у Дніпродзержинську 20-22 квітня, зібрала 70 учасників із 27 ВНЗ України. Студентка нашого **Інституту машинобудування і транспорту Ольга Карватко** (2ТМ-99) виграла своїми знаннями на цих фахових змаганнях третє місце. Але стала першою! Першою дівчиною-призером цієї олімпіаді за час незалежності України.

Майте на увазі

АБІТУРІЄНТАМ ПІДВИЩТИ ОЦІНКИ В АТЕСТАТІ

цілком реально. Якщо ретельно підготуватися і довести свій рівень знань у Центрі предметного тестування абітурієнтів ВНТУ.

Переважна більшість випускників загальноосвітніх шкіл, технікумів і профтехучилищ хотіли б навчатись за кошти держави у престижному університеті та ще й недалеко від домівки.

Правилами прийому до Вінницького національного технічного університету — одного з найпрестижніших університетів України, передбачено в конкурсній сумі балів враховувати оцінки комплексного вступного іспиту й оцінки шести рейтингових дисциплін атестата: алгебри, геометрії, фізики, інформатики, української й іноземної мов. Тобто дисциплін, знання з яких сприяють успішному навчанню студента в університеті.

Якщо оцінки рейтингових дисциплін атестата з різних причин не перевищували 8-9 балів, у випускників загальноосвітніх шкіл, технікумів і профтехучилищ стати студентами ВНТУ й навчатися за державною формою навчання не було шансів. Дотепер.

З 2004 року при Інституті довузівської підготовки ВНТУ з ініціативи ректора університету академіка Академії педагогічних наук України Бориса Мокіна, яку підтримав і ректорат університету, відкрито Центр предметного тестування абітурієнтів ВНТУ. Тепер усі бажаючі мають можливість підвищити оцінки атестата, пройшовши тут предметне тестування з алгебри, геометрії, фізики й інформатики.

Днями закінчилось предметне тестування для випускників підготовчого відділення ІнДП. Результати тестування наведені в таблиці:

Дисципліна	взяли участь у тестуванні	підвищили оцінки
алгебра	16	11
геометрія	25	17
фізика	19	12
інформатика	6	6

Абітурієнти мають знати, що приймальною комісією ВНТУ враховуються лише ті оцінки тестування, які є вищими за виставлені у документі про освіту. Якщо абітурієнт на тестуванні не зміг підвищити оцінку, то в рейтингову суму балів зараховується оцінка з документа про освіту.

Якщо переконані, що Ваші знання оцінили в школі або іншому навчальному закладі нижчим балом, ніж заслуговуєте, звертайтесь в Інститут довузівської підготовки ВНТУ, аби записатися на предметне тестування із будь-якої окремої дисципліни чи одразу кількох. У нас тестування абітурієнтів проходять у спокійній, приязній атмосфері і на високому організаційному рівні.

Для проведення предметного тестування заполучається постійнодіюча університетська приймальна комісія. Її очолює ректор університету, а до складу входять відповідальний секретар приймальної комісії та найдосвідченіші викладачі університету.

ІнДП також надає унікальну можливість кожному абітурієнту пройти предметне тестування з окремих дисциплін і завчасно переконатися про стан підготовки до вступного іспиту. Не втратте свій шанс!

Пройти предметне тестування можна в ІнДП у такі терміни:

алгебра (письмово)	19 червня 2004 року з 10.00 до 11.30;
фізика (письмово)	20 червня 2004 року з 10.00 до 11.30;
геометрія (письмово)	26 червня 2004 року з 10.00 до 11.30;
інформатика (усно)	27 червня 2004 року з 10.00

За додатковими матеріалами щодо предметного тестування і довузівської підготовки пропонуємо звертатися на нашу сторінку в мережі Інтернет:

<http://www.vstu.edu.ua/ua/inst/indp/>

або за адресою: Вінниця, ВНТУ, ІнДП, корпус №8, кімн. 8101 або 8203. Довідки за телефонами: 44-02-87; 44-04-06

Сергій Авдєєв, директор ІнДП

«Віват, ЕКОНОМІКО!»

Конкурс під такою назвою відбувся у нашому університеті. Взяли в ньому участь школярі, що мають хист до економіки. А саме учні СЗОШ №21, №30, №33, Вінницького технічного ліцею та ліцею №7. Організували ці змагання члени команди ВНТУ «Імпульс» - студенти Інституту менеджменту (Олена Решетник (МЗВ-99), Вероніка Іванова (МРЗ-01), Дмитро Ковалчук (МЕН-99), Ігор Небава (МЕН-01), Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії (Олександр Желюк (КС-99), та Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання (Андрій Сердюк, Володимир Тодосієнко (МБ-01). Спонсорську підтримку надав наш університет і промислові слова група «КМТ».

Цікаво, що за умовами конкурсу кожна команда обов'язково повинна представити групу вболівальників. Тому спо-

стерігати за змаганнями було дуже цікаво. Згідно конкурсу вболівальників, найактивнішою виявилася група підтримки гравців з ліцею №7. За свою активність вони отримали цінний приз.

Власне конкурс складався із 6 етапів, котрі поєднували як теоретичні, так і практичні завдання, що вимагали від учасників не тільки знань з економіки, але й нестандартного мислення та кмітливості.

Перший етап «Бліц-турнір». Командам пропонувалось відповісти на сім питань згідно обраної теми: макроекономіка, економічна географія, історія економіки, мікроекономіка і мікс. На другому етапі слід було із запропонованих літер скласти економічні терміни. У наступному турі учасники розмірковували «Куди вигідніше вкладати гроші?» Потім перевіряли свою увагу, шукаючи помилки в економічному тексті. Далі знаходили оригінальну назву для торгівельно-розважального закладу, який має бути побудований в центрі міста

Вчимося

Вінниці. Творче завершення – вигадували слоган до рекламного плакату.

Виграла команда ліцею №7. Відрив від найближчого переслідувача — учнів школи №30 — два бали. Третіми були представники школи № 21.

Найприємніша частина — урочисте вручення дипломів та подарунків (серед яких економічні словники, кейси та, звичайно, цукерки).

Це був, безперечно, вагомий профорієнтаційний захід, який допоміг визнанитися багатьом з вибором майбутнього фаху та ВНЗ, куди поступатимуть цього року випускники спеціалізованих економічних класів та навчальних закладів, — зауважив наставник команди «Імпульс», директор Інституту менеджменту ВНТУ, кандидат економічних наук, доцент Микола Небава.

*Олена Решетник (МЗВ-99),
капітан команди ВНТУ «Імпульс»*

15 травня — День науки

ВІННИЦЬКИЙ ДЕТЕКТОР БРЕХНІ

може не лише допомагати правоохоронцям шукати неправду, а й тестувати абітурієнтів, визначати професійну придатність, формувати спортивні команди і ще багато чого. За свою унікальну універсальність отримав Диплом Міжнародної виставки «Одеса-Медика-2003».

Приблизно в 30-ті роки минулого століття США почали серійний випуск «детекторів брехні» (поліграфів), прообразом яких можна вважати створений ще в 1877 році плетизмограф. Його автор італійський фізіолог А. Моссо першим висловив ідею про те, що «якщо страх є істотним компонентом неправди, то такий страх може бути виділений». Співвітчизник А. Моссо Ч. Ломброзо першим поставив поліграф на службу поліцейської практики. Найбільше поширення поліграфи отримали в США і Канаді.

У колишньому Радянському Союзі активний пошук можливостей його застосування почався в 20-ті роки минулого століття. Але в сумнозвісному 1937 році всі роботи були згорнуті. Знову взялись за створення вітчизняного поліграфа у 70-ті роки.

В Україні сьогодні поліграфи використовуються спецслужбами та правоохоронними органами, образно кажучи, в експерименті, оскільки для серійного впровадження необхідна відповідна юридична нормативна база, а її поки що немає.

Згідно визначення, поліграф — це багатоцільовий прилад, призначений для одночасної реєстрації подиху; кров'яного тиску; біострумів мозку, серця, м'язів; шкірно-галванічної реакції та інших фізіологічних процесів. У світовій практиці поліграф використовується у двох випадках: перший — це іспити при різного роду дослідженнях, коли опитуваний (підозрюваний, свідок, потерпілий або позивач) досліджується на предмет можливого приховування інформації, яка має інтерес для оперативного розшуку або розслідування; другий — це скринінгові перевірки.

Не будучи детектором брехні, як таким, поліграф все ж є інструментом, який дає змогу знайти неправду. Неправду як усвідомлений продукт розумово-мовної діяльності, що має за мету ввести в оману співрозмовника. До речі, особливістю усіх поліграфічних методик є сурова добровільність іспитів.

Ще декілька років тому вважалося, що поліграф це «остання інстанція» у визначення істини і його не обманути. Але сьогодні можна однозначно стверджувати, що це не так. Є досить багато тренованих людей, яким вдається перевірити поліграф.

Тому виникає питання: чи такий вже він безпомилковий, цей поліграф? І з'ясовується, що зовсім ні. Самі фахівці, які працюють на поліграфі, зізнаються, що «залежно від замов-

лення, оператор розробляє перелік і послідовність питань, на які той, кого розпитують, повинен дати відповіді». Крім того, оператор, що працює на поліграфі, повинен мати дуже високий рівень підготовки і... надійності. І тут виникає чергове питання: а хто і за якими об'єктивними показниками вибирає того чи іншого оператора? І чи існує при цьому стовідсоткова гарантія, що оператор об'єктивний у складанні питань і програми іспиту? Отож, у системі «поліграф-оператор» існує «слабка ланка» — оператор поліграфу, благонадійність, рівень підготовки та об'єктивність якого необхідно визначати чіткими та однозначними критеріями.

Вирішити цю проблему з високим рівнем достовірності дає змогу розроблений під моїм науковим керівництвом на кафедрі проектування медико-біологічної апаратури апаратно-програмний психофізіологічний комплекс для добору і тестування персоналу. Цей комплекс уже «встиг» отримати Диплом Міжнародної виставки «Одеса-Медика-2003».

В основу комплексу покладено новий, запропонований мною, його авторами, принцип побудови тестових структур, який базується на тесті Дж. Олдхема і Л. Морриса «Визначення типу особистості». Після тестування формується діаграма типів особистості з позначенням частки кожного з 14 типів в характері кандидата. При необхідності на кожен тип особистості можна отримати перелік і зміст діагностичних критеріїв та опис можливих психічних та функціональних порушень у його поведінці.

Об'єктивність та точність тестування досягаються відповідним моніторним контролем функціонального стану кандидата із використанням відповідних математичних моделей та критеріїв.

Універсальність комплексу у тому, що маючи відповідні професіограми, можна створювати такі програми добору і тестування, в результаті виконання яких визначатиметься відповідність кандидата тій чи іншій професії.

Саме це і обумовило галузі застосування комплексу. До них у першу чергу належать правоохоронні органи та спецслужби; банки та великі фінансові установи; відбір абітурієнтів у навчальні заклади; визначення та прогноз професійної придатності випускників ВНЗ; ігрові (командні) види спорту.

Сергій Злєпко, доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри ПМБА

Web-конкурс

Робота студента ВНТУ увійшла в 200 кращих сайтів світу

Переможців і всіх учасників змагань вітає завідувач кафедри інтелектуальних систем нашого університету, доктор технічних наук, професор Сергій Юхимчук

Маємо зауважити – популярність конкурсу стрімко зростає. За три роки було подано понад 500 web-сторінок. До того ж члени конкурсної комісії відзначають і суттєве підвищення якості робіт, і розширення географії учасників конкурсу, і використання при розробці web-ресурсів найсучасніших пакетів прикладних програм. Усе активнішими стають сільські школярі. Вагома частка цього року і сайтів, тематика яких стосується Вінниччини. Можете переглянути конкурсні web-сторінки в мережі Інтернет: <http://vn.iatp.org.ua/web3/works/st/> - роботи студентів, <http://vn.iatp.org.ua/web3/works/sch/> - роботи учнів. Загальна інформація про конкурс надана за адресою <http://vn.iatp.org.ua/web3/>

Конкурсна комісія, переглянувши сайти юних web-дизайнерів, визначила за трьома номінаціями («Найактуальніша робота», «Найкраще графічне оформлення», «Найкраща програмна реалізація») 25 кращих. Їх автори і були допущені до участі у другому, фінальному турі змагань.

Фіналісти виконували кваліфікаційну роботу: розробляли веб-сторінки за обумовлений проміжок часу - 4 години. Їм надавались однакові комп'ютери і програмні засоби. Тематику робіт запропонувало управління у справах сім'ї та молоді облдережадміністрації, а повідомили її конкурсантам та членам комісії перед початком другого туру.

Журі конкурсу констатувало, що усі школярі, які

такої кількості поданих на конкурс web-сторінок – 223, журі навіть не сподівалось. Це вдвічі більше, ніж торік. Обласний конкурс з web-дизайну серед студентів та учнів навчальних закладів Вінниччини наш університет провів уже втретє.

Ось вони – переможці III обласного конкурсу з web-дизайну

вийшли у другий тур змагань, досить успішно виконали кваліфікаційну роботу. Це насамперед Наталя Нікітченко (СЗОШ №6 Вінниці), Антон Шпігунов (СЗОШ №21 Вінниці), Дель Росаріо Сердюк Ерnest (СЗОШ №6 Жмеринки), Артем Березовський (Тиврівська СЗОШ), Дмитро Плотніков (СЗОШ № 25), Ігор Ваховський і Антон Косирев (обидва з Вінницького техліцею), Антон Тищенко, Олена Чухно, Валентина Ільницька (Вінницька ФМГ №17).

Конкурсна комісія визначила і найкращу роботу серед школярів сільських шкіл. Її автор Євген Бєглій (сайт до 60-річчя визволення Вінниччини) посів третє місце в номінації «Найактуальніша робота».

Одинадцятикласники-переможці обласного конкурсу з web-дизайну окрім цінних призів отримали право вступу до ВНТУ за співбесідою. Щоправда, зреалізувати його зможуть, якщо матимуть в атестаті з профільних дисциплін не нижче 8 балів.

А п'єдестал пошани вибороли серед школярів:
1 місце – Олександр Стаднюк, учень № 1 Вінниці;
2 – Дмитро Плотніков, СЗОШ № 25 Вінниці;
3 – Костянтин Феферман, Могилів-Подільська СЗОШ № 5.

Заступник голови конкурсної комісії, директор Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії, доктор технічних наук, професор Олексій Азаров вручає диплом переможця і приз студенту ІнІТКІ Сергію Романюку

Одинацятикласнику Вінницької СЗОШ № 21 Антону Шпігунову, сайт якого про геральдику Поділля визнаний одним з найкращих, вручає нагороду начальник управління у справах сім'ї та молоді облдержадміністрації Тетяна Степаненко

Серед студентів:

- 1 місце – Сергій Романюк, студент групи 2ПЗ-02 ІнІТКІ ВНТУ;
- 2 – Олег Феферман, студент 2КС-03 ІнІТКІ ВНТУ;
- 3 – Сергій Захаренков, студент 2ПЗ-02 ІнІТКІ ВНТУ.

Слід зауважити, що Сергій Романюк і Олег Феферман були призерами усіх трьох обласних конкурсів. А робота з web-дизайну студента Сергія Романюка на міжнародному конкурсі в США витримала три відбіркові тури й увійшла до 200 кращих робіт студентів світу з понад 5000, які брали участь у конкурсі!

Студенти нашого університету у цьогорічному web-конкурсі відвоювали абсолютну першість. Сподіватимемось, що утримуватимуть її і надалі. Підстави для цього є: фіналістами стали переважно другокурсники. Слід відзначити активну участь у конкурсі інститутів ВНТУ: окрім ІнІТКІ ще ІнАЕКСУ, ІнМ, ІнРТЗП. Цікаво, що за перемогу змагались і 15 студентів заочної форми навчання.

Усі учасники конкурсу були нагороджені подяками, а переможці дипломами і призами. Вінницьке представництво Програми розширення доступу та навчань в Інтернет — ІАТР вручило іменні сертифікати переможцям та деяким учасникам конкурсу, роботи яких не увійшли до фіналу. А оргкомітет нагородив призами наймолодших учасників web-змагань - Романа Яковенка, Віталія Зянька, Андрія Попадюка, Івана Леонтьєва.

На урочистій церемонії нагородження переможців актова зала університету була переповнена

Цікаве - поруч

Музей грошей і виставкові зали

Студентська рада факультету радіотехніки та телекомунікацій нашого ВНТУ започаткувала співпрацю з іншими ВНЗ Вінниці.

Студенти ФРТТК побували на екскурсії в музеї грошей, який створений зусиллями тих, хто навчається у ВІ КНТЕУ. До речі, таких музеїв в Україні лише два. А для студентів з КНТЕУ ми організували знайомство з виставковими залами і художнім музеєм Центру культурології і виховання студентів нашого технічного університету.

Я як голова студентської ради ФРТТК хочу подякувати за сприяння та допомогу у проведенні цих заходів заступнику директора ЦКіВС Юрію Потєєву і методисту Центру Людмилі Мішанській.

Костянтин Коваль, 20ТЗ-00, ІнРТЗП, голова студентської ради факультету РТТК

З ювілеєм!

11 квітня 2004р. виповнилося 80 років співробітнику нашого університету, начальнику відділу охорони праці та безпеки ВНТУ Василю Овсійовичу Компанцю.

Його трудовий шлях розпочався в буревіному листопаді 1941 року з посади командира саперного взводу і заступника командира саперної роти. Як військовий інженер, він пройшов шлях від лейтенанта до полковника. Всю війну був у діючій армії, нагороджений медаллю «За відвагу» і трьома орденами: Червоного прапора, Вітчизняної війни (І ступеню), Олександра Невського. І в післявоєнний мирний час отримував ордени і медалі. Протягом 16 років був депутатом міської ради в місті Лебедин Сумської області. Понад 20 років сумлінно працює на ниві охорони праці. Особистий ювілей Василя Овсійовича співпав з визначеною датою — 60-річчям із дня визволення Вінниччини від фашистської навали.

За видатні заслуги перед Батьківщиною, за високий професіоналізм, за ділові якості та з нагоди 80-літнього ювілею Василя Овсійовича Компанця наказом ректора нагороджено Почесною грамотою та грошовою премією.

ЛЮДИНА СОВІСТІ

Охоче користуюсь нагодою, щоб привітати на сторінках нашого часопису Василя Овсійовича Компанця з ювілеєм і залучити значне коло читачів до найщирішого побажання «многії літа», до глибокої вдячності й сердечного поклону, на які заслуговує ця красива людина.

Уже понад 10 років я співпрацюю з Василем Овсійовичем і в межах роботи ректорату, і в Раді з виховної роботи. І за цей час переконалась, що одна з найхарактерніших рис його вдачі — відповідальність і здатність будь-яку справу виконати завжди вчасно і якісно.

Здається, для Василя Овсійовича не існує поняття «дрібні справи», «поверхове ставлення». Усе те, що на користь людям, університету, громадським справам, Василь Овсійович сприймає як вагоме і значуще. Характеристика «виважена людина» для мене завжди асоціюється з особистістю Василя Овсійовича.

За довгі роки спільної роботи я ніколи не бачила Василя Овсійовича в коловороті негативних емоцій, в який ми всі час від часу потрапляємо. Здається, він ніколи не буває в стані роздратування, обурення, образи, незадоволення, тощо. Я ніколи не чула, щоб він дозволив

собі на когось підвищити голос. Я ніколи не бачила його втомленим, не чула скарг, що йому щось важко, або не під силу. Він завжди зібраний, підтягнутий, доброзичливий і привітний. Не помічала, щоб він щось робив похапцем, аби як. Йому невластива суетність. І в той же час це людина надзвичайно небайдужа до всього, що її оточує. Йому притаманна непоказана внутрішня шляхетність, глибока повага до людей, надзвичайно енергетично-потужне почуття власної гідності і відповідальності за те, що йому доручено.

Я не раз вголос, прилюдно говорила про те, що захоплюєсь цією мужньою людиною, життєвий шлях якої такий нелегкий, але (переконана в тому) осяяній чесністю, порядністю, чистим сумлінням. Певно, про таку особистість кажуть: це людина совісті. Хотілося б, щоб саме таких людей молодь мала за взірець.

Дорогий, вельмишановний Василю Овсійович! Бажаю Вам і від себе особисто, і від усіх членів Ради з виховної роботи, які так як і я Вас люблять і поважають, здоров'я, щастя, невичерпного тепла, пошани і піклування від рідних, близьких Вам людей, радості і

ТАЛАНТ ДОБРОЗИЧЛИВОСТІ

Коли зустрічаєш Василя Овсійовича Компанця, завжди радієш і дивуєшся. Радієш зустрічі з хорошою людиною, яка ніколи не буває похмурою, сердитою. Він завжди енергійний, привітний, терплячий у рішенні будь-яких проблем.

Кажуть, що у людей буває талант доброзичливості. Цей талант має Василь Овсійович. Може саме тому не помічаєш його років, а бачиш тільки його молоду душу. Хай так буде ще багато, багато років!

**Галина Котлярова,
заслужений науково-методичний відділ ВНТУ,
член ради ветеранів ВНТУ**

натхнення в роботі!

Нехай ще на довгі роки Господь дарує Вам сили і відчуття безмежності і нескінченності життя.

Низький уклін Вам!

З ювілеєм!

**Тамара Буяльська, проректор
ВНТУ з виховної роботи та
наукової роботи у галузі гу-
манітарних наук, заслужений ка-
федри культури, мистецтва і
дизайну, голова Ради з виховної
роботи ВНТУ**

Освіта за кордоном

Учіться англійської в Паоли

Сучасна людина постійно прагне самовдосконалення, але шлях до цього обирає різний. Одні намагаються пізнати неосяжний світ, відвідавши якомога більше країн, інші вивчають іноземні мови, а деякі поглинюють свої знання в галузі науки або техніки. Нині високоосвічені та ерудовані фахівці потрібні будь-якому закладу або підприємству. І усвідомлення цього факту ще більше заохочує молодих людей до самоосвіти та самовдосконалення.

Однак ще досить часто молодь не знає, що існує багато грантів, конкурсів та різних урядових та неурядових програм, які надають можливість талановитим студентам продовжити своє навчання за обраною спеціальністю в найпрестижніших університетах світу, вдосконалити знання з іноземної мови та познайомитися з культурою та традиціями інших країн.

Інформацію про такі програми та гранти, які щорічно оголошуються на території України і участь в яких безкоштовна для наших громадян, можна отримати, звернувшись до центру «Освіта за кордоном». Діє він при Інституті міжнародних зв'язків, а розташований в аудиторії 2157. Тут також можна детальніше довідатись про стандартизовані тести з іноземної мови та можливості підготовки до складання таких тестів, переглянути матеріали з підготовки до складання тестів TOEFL, GRE, SAT, GMAT, DaF, DSH; подивитись каталоги провідних університетів світу, де є інформація про умови вступу до них; отримати рекомендації щодо оформлення необхідних документів та заповнення аплікаційних форм та анкет; .

Крім того, бажаючих підвищити свій рівень володіння англійською мовою запрошуємо відвідати курси розмовної англійської мови, які проводитимуться з 14 по 25 червня викладачем із Сполучених Штатів Америки Паолою Хауелл. Заняття проходитимуть щоденно з 9 до 11 або з 11 до 13 години, крім вихідних днів. Після проходження курсів слухачі отримають сертифікати. Набираються групи середнього та вищого рівня. Зацікавлених просимо звертатись за телефоном 44-00-57 (20-57) або до центру «Освіта за кордоном» (ауд.2157).

Галина Абрамович,
керівник центру «Освіта за кордоном»

Знавці французької

Приєднуйтесь!

Студенти і вчаться, і працюють

Аби створити найсучасніші умови для навчання і праці, у нашому університеті активно ремонтується усі приміщення. Адже високий рівень комфорності й естетичності сприяє освоєнню нових знань.

Сучасні будівельні і оздоблювальні матеріали досить дорогі. Свою роботу майстри-ремонтники - і приватні, і зі спеціалізованих фірм - теж оцінюють так, що задешево не видається. А якість їх робіт оплаті, що вимагають, далеко не завжди відповідає. Допомогти університету вирішити цю проблему взялись студенти, запропонувавши свою робочу силу разом із тільки-но набутими знаннями. Може хтось спочатку і ставився скептично до студентських ремонтних загонів, але дуже швидко майбутні інженери довели, що гарно опановують на перших курсах робітничі спеціальності. Нарікань на роботу студентських бригад нема. Строками виконання робіт і їх якість задоволені усі. У гарному настрої і самі студенти – за свою роботу (до речі, в час, вільний від занять) вони отримують пристойну зарплатню.

Студенти групи РТ-01 Інституту РТЗП Анатолій Магляк (голова профбюро ФРТТК), Віталій Джуринський, Василь Литвинюк і Дмитро Форосенко допомогли своїй кафедрі, зробивши ремонт у комп'ютерному класі. За місяць вони у дружній співпраці і взаємодопомозі створили ще одну чудову аудиторію. І таких прикладів можна навести чимало. А студенти-програмісти підпрацьовують в обчислювальних центрах університету.

Тим, хто прагне побувати і інших куточках України і водночас змінити своє фінансове становище, профспілковий комітет студентів ВНТУ пропонує таку можливість. Нині формуються групи по 20-25 осіб для літніх сільськогосподарських робіт на полях Харківщини та Дніпропетровщини. Оплата 25-30 грн. на день. Проїзд в один бік, проживання і харчування забезпечуються.

Створюючи такі трудові загони, профспілка консолідує студентську громаду, дає можливість покращити кожному студенту, який сам того прагне, своє матеріальне становище. А ще формує почуття обов'язку. І загалом діє заради добробуту університету.

Детальніша інформація за телефонами **44-06-67 44-02-49**

Ксенія Багрій, 1ЕСМ-02, ІнЕЕЕМ,
прес-секретар профкому студентів

Конференція

Французька весна в Україні

Міжвузівська студентська франкомовна конференція, що проходила у ВДПУ, стала складовою заходів Французької весни в Україні. Студенти нашого технічного університету, а також педагогічного, медичного і аграрного виступали з цікавими доповідями на актуальні теми сьогодення. Звісно, французькою.

Наш університет гідно представляли Яна Літницька (2Т-01, ІнМТ) і Андрій Нечепорук (1ЕСЕ-01, ІнЕЕЕМ). Вони звернули увагу учасників конференції на тривожний зворотний бік технічного прогресу – екологічне забруднення та техногенні катастрофи.

Оргкомітет конференції, до якого входили члени вінницького осередку міжнародного товариства викладачів французької мови «Альянс франсез»: кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри іноземних мов нашого технічного університету Юрій Старовойт та його колеги – викладачі кафедр іноземних мов із педагогічного (Г.Г.Григорук) і аграрного (Т.В.Телефус) університетів подали ідею щорічно проводити подібні міжвузівські конференції. Отож, ймовірно, що наступного року Французька весна завітає і до нас.

**Вінницький осередок товариства
«Альянс франсез»**

Варто почитати

«... ВСЕ – КРОМЕ ЗАНУДНОЙ СЕРЬЕЗНОСТИ!»

Саме загадковою. І несподіваною. Аби переконатись, що це дійсно так, вам просто слід прочитати оповідання, котре дало назву збірнику. Зрештою, кожна із чверть сотні розповідей, котрі й склали книгу, вирізняються цією ж непередбачуваністю. Перевірте: прочитавши усю, крім останнього абзацу будь-яку оповідь, спрогнозуйте її фініш. Гарантоване фіаско! На повній швидкості такий крутий віраж сюжету... І все це з приємним вітерцем іскристого гумору.

У видавництві «Москва» щойно вийшла у світ книга аспіранта нашого університету Олександра Мокіна. Це збірка фантастичних оповідань, об'єднаних загадковою назвою «Я люблю тебе, мир!».

Книга уже надійшла у продаж. І тут же розійшлася. Продавці-консультанти вінницького книжкового супермаркету «Буква» зауважують, що «Я люблю тебе, мир!» особливо до вподоби юним. І легким стилем, динамічністю, і здатністю розбурхати найлінівішу уяву читача. А деякими дотепними фразами можна запросто поповнювати свій лексикон – самому влучніше сказати год!

Хоча початок своєї літературної діяльності Олександр датує 1999 роком, ним написано уже чимало оповідань і навіть один роман. Наймасштабніший Сашків літературний твір «Фальшивые судьбы» ще чекає свого видавця. А половина доробку фантастичних оповідей уже знана читацьким загалом – їх друкували журнали «Порог» (Кіровоград), «Енергія» (Москва), «Магія ПК» (Санкт-Петербург), газета «Просто фантастика» (Київ). Також видруковувались вони у збірниках «СеРверное сияние» і «Совершенно неСиръезно» (Санкт-Петербург, перший і третій збірники із серії www.lib.ru представляєт...). І в збірці фантастичних оповідань студентів нашого технічного університету «Риболовля на Танзарі» (видавництво «УНІВЕРСУМ-Вінниця»).

Але спочатку був дебют. Приємно зауважити, що у рубриці «Студентська Муз» нашого «Імпульса» (№ 1 за 2000 рік). Благословляючи Сашка в літературний світ, її ведучий, член Національної Спілки письменників України, доцент кафедри культури, мистецтва і дизайну ВНТУ Михайло Стрельбицький відзначив увагу юного автора до людського ества, доволі переконливе як для початківця окреслення характерів, уміння передавати діалог.

«Фантастика, іроническая в лучшем смысле слова. Фантастика, в которой есть ВСЕ – кроме занудной серьезности!» – так характеризує свою нову книгу – збірку «Я люблю тебе, мир!» серія «Звездный лабиринт». Бібліотека фантастики «Сталкера». До речі, мету цієї серії чітко окреслює сам Борис Стругацький – шукати і знаходити нових популярних (у перспективі) письменників, відчувати себе причетними до відкриття нових імен і формування нової фантастики, дати кожному гідному письменнику своїх читачів і шанувальників, подарувати читачам нових улюблених авторів...

Постать

НІЧ БЕРНСА

Hi, не варто шукати тут помилки, тому, що не «день пам'яті» і навіть не ювілей, а саме «ніч Бернса» є національним святом у Шотландії. У цю ніч шотландці зодягають свій національний костюм (шотландський кілт) і збираються за святковим столом, співають пісні, читають вірші, п'ють ель і їдять національну страву хагіс, святкують і за особливим звичаєм радо зустрічають гостей.

Але чому? Тому, що 25 січня 1759 року народився великий шотландський поет Роберт Бернс.

Сила і велич поезії Бернса в його любові до свого народу, до вітчизни і її історичного минулого.

Духовну спорідненість з Берном відчував і наш великий Кобзар. У 1847 році, обстоюючи своє право писати українською, він посилається на Бернса, який творив на рідному діалекті, а не розповсюдженою літературною мовою: «А Бернс усе ж таки поет народний та великий!»

Чарівністю поезії видатного шотландця були зачудовані студенти нашого університету, котрі взяли участь у літературному вечорі, присвяченому життю і творчості Роберта Бернса. Організований мистецький захід завідувачем відділу науково-технічної бібліотеки ВНТУ Наталею Петрівною Банковою. Ми не лише детальніше познайоми-

лися з біографією поета, а й багато чого цікавого і нового довідалися про історію і культуру Шотландії. Твори Бернса звучали у виконанні студентів А. Швеца, О. Кубая, М. Вашук, Д. Мусінова та М. Литвиненко.

Слухаючи популярні пісні, почасти ми й не здогадуємося, що це на вірші Бернса. Добре, що в нашій бібліотеці стало традицією проводити такі вечори для студентів!

**Олександр Кубай,
ECM-02, ІНЕЕМ**

До 190-річчя Тараса Шевченка

КОБЗАРЕВІ СКАРБИ

Традиційні Шевченківські читання відбулися у нашому університеті.

Кожна епоха і кожна нація по-своєму намагаються наблизитися до Шевченка, оцінити й вшанувати його геній.

Є у світі книги, що виховують цілі народи. В українців така книжка «Кобзар». Немає жодної людини, яка б не знала поезій Шевченка. Слухачі Інституту довузівської підготовки ВНТУ Катерина Миронишина, Ярослав Нагорний, Юрій Подольський, Олена Шулик, Тетяна Фоніцька читали свої улюблені поезії напам'ять. Лунали вірші Шевченка у виконанні іноземних студентів: першокурсника Абого Кама Деві (ІнІТКІ), старшокурсників Армада Шумбу (ІнІТКІ) та Халеда Ісліма (ІнБТГП) - зрозумілі віршовані рядки поета усім. Цікаво було порівняти мелодику уривка «Реве та стогне Дніпра широкий» з поемою «Причинна», який прозвучав українською (Валентин Ясинський), російською (Андрій Марківський) та французькою (Франсуа Зонган).

Поетична душа поета виливалася у пісню. На тексти й мотиви «Кобзаря» сотні композиторів світу створили близько 500 творів. Пісні «Така її доля» та «Думи мої, думи» виконали Світлана Рихлюк (ІнІТКІ) й Ірина Сорока (ІнМ). У їх виконанні пролунали й народні пісні, які так любив поет, «Нащо мені чорні брови», «Ніч така місячна...».

Любов до народної музики привела Шевченка до музики класичної. Він високо цінував твори Бетховена, Моцарта, Шопена, Ліста, Шуберта, Глінку, Бортнянського. Наша гостя, учениця ЗОШ № 23 Анастасія Слівних, виконала «Фантазію-експромт» Шопена, «Марчело» Баха.

Шевченко був академіком гравюри Петербурзької академії мистецтв. Він залишив по собі багату спадщину: сотні картин, акварелей, понад 30 офортів, близько 1300 рисунків. Найвідоміші: автопортрети, портрети історичних діячів, жіночі портрети, ілюстрації до творів – були продемонстровані.

Шевченко для нас – це не тільки поет, якого вивчають, а й те, чим живуть, те, з чого беруть сили, надії й любов до нашої України. Шевченко своїм талантом показав величність і невичерпне багатство народної мови, підніс українську мову до рівня найрозвиненіших мов світу. Вірші, присвячені рідній мові, прочитали слухачі ІнДП Олена Фабіян, Олена Єфімова, Наталя Маркова, Ніна Казимирова, Світлана Салміна.

Жодне свято не обходить без гостей. Наші постійні гості – студенти педуніверситету ім. М. Коцюбинського. Їхні подарунки – поезії Кобзаря. На Шевченківських читаннях були присутні члени делегації з Китаю, візит яких до нашого університету співпав у часі із урочистостями з нагоди ювілею Тараса Григоровича.

Традиційно була й підтримка працівників наукової бібліотеки ВНТУ, які підготували виставку книг, друкованих видань, присвячених поетові.

Хочеться висловити подяку за організацію Шевченківських читань, які стали справжнім святом, викладачам кафедри мовознавства та ведучим Олексію Гурику (ІнІТКІ), Тетяні Охримець (ІнРТЗП).

Ірина Сорока, ІнМ

СВОЮ УКРАЇНУ ЛЮБІТЬ!

Ювілей знаменує зростання непідробного інтересу співвітчизників до творчої спадщини Кобзаря — геніального поета і художника, пророка і речника України у ХХІ столітті й третьому тисячолітті, людини трагічної і загадкової долі, котра зуміла ідеально прочитати героїчне минуле України, просвітивши його сучасним, воскресити з небуття назгу нашої землі і держави, примусила заговорити «рабів малих».

В Інституті ЕЕЕМ відбулися урочистості, присвячені пам'яті «батька Тараса», зініційовані кафедрою українознавства. У програмі вечора - різні жанри самодіяльного і поетичного мистецтва.

Свято розпочав доктор технічних наук, професор Василь Григорович Петruk розповідю про те, як зберігають пам'ять про Т. Г. Шевченка його земляки. Напередодні дня народження поета він відвідав Шевченківські місця з екологічної експедицією.

Студенти декламували вірші, співали пісень на слова поета, інсценували уривок з поеми «Наймичка». Затаму вавши подих, слухали акапельний спів Катерини Каніщевої (ЗАВ-01), Людмили Корж (Р3-01). Поезії Шевченка натхненно читали студенти 3 курсу ІнІТКІ та ІнАЕКСУ Микола Зелений (1АМ-01), Оксана Барбак (1АМ-01), Наталя Демидова (1АМ-01), Наталя Баковська (1АМ-01), Анатолій Парашук (ЗАВ-01), Олена Никитенко (4АС-01), Марина Гусак (ЗІС-01), інші студенти. А «Заповіт» прозвучав не лише рідною мовою Тараса Григоровича, а й англійською. Про народних співців — кобзарів цікаво розповіла Олена Владимирова (ОТЗ-01). Наші студенти встигають все: і здобувати нові знання, і виступати з доповідями на наукових конференціях, і займатися спортом, і писати музику...

Присутніх зачарувала пісня «На Лисій горі» (слова Василя Стуса) у виконанні авторів музики Олексія Аносова (ОТЗ-01) та Олександра Юрчика (ОТЗ-01). Українські народні пісні виконували Вікторія Ференець (1ІС-01), Тетяна Мельник (1ІС-01), Тетяна Гаврішко (1ІС-01), акомпанував на акордеоні Ігор Гомель (ЗІС-01).

А завершилось свято запальним українським танком у виконанні студенток Олени Саулenco (2КЕ-01), Яни Дейлик (ЗІС-01), Наталі Кришталь (ЗІС-01).

Аудиторія (а це були студенти ІнЕЕЕМ) цирко аплодувала шанувальникам генія Тараса Шевченка, які продемонстрували вміння задушевно відтворювати на сцені віще слово Кобзаря, яке ще за життя поета «пламенем взялось і огненно заговорило» до всіх українців — «і мертвих, і живих, і ненароджених» Божими устами національного месії:

Свою Україну любіть,
Любіть її во врем'я люте,
В останню, тяжку минуту
За неї Господа моліть...

Завідувач відділу науково-технічної бібліотеки ВНТУ Наталя Банкова розповіла про Шевченка-художника. Студенти мали змогу переглянути виставку репродукцій картин нашого великого Кобзаря, яку організувала Наталя Петрівна.

Проведення кафедрою українознавства заходів, присвячених Т. Г. Шевченку, стало вже доброю традицією.

**Світлана Волочай, Валентина Дудатьєва,
викладачі кафедри українознавства**

Шекспір – це класика, яка завжди сучасна

23 квітня – Всесвітній день книги

23 квітня – Міжнародний день захисту авторських прав

23 квітня (1564 рік) – день народження Уїльяма Шекспіра

23 квітня (1616 рік) – день, коли Шекспір увійшов у безсмертя

З нагоди 440-річного ювілею великого драматурга, творчість якого є найвищим досягненням англійської й усієї європейської літератури доби Відродження, у нашому університеті відбувся літературно-музичний вечір «І станеш ти безсмертія гарантом, малючи життя довершеним талантом».

Автором сценарію та організатором цього поетичного свята була завідувач відділу науково-технічної бібліотеки ВНТУ Наталія Петрівна Банкова, а безпосередніми учасниками — студенти різних факультетів та різних курсів. Твори Шекспіра у виконанні наших студентів звучали англійською, українською, російською мовами.

Духовна атмосфера в конференц-залі, де проходив вечір, була дивовижною: відчуття безмежного світлого простору, в якому минуле, сучасне і майбутнє об'єднувалось ідею любові, добра, справедливості. І це не дивно, тому що Шекспірова концепція особистості базується на гуманістичному ставленні автора доожної окремої людини. Саме тому спадщина геніального митця набула світового значення, оплідновала творчий розвиток народів світу усіх наступних століть, зберегла свою актуальність до нашого часу і ніщо не говорить про можливість втрати нею своєї притягальної сили в майбутньому. Як писав у середині ХХ століття співітчизник Шекспіра Ерик Блейр (Джордж Оруелл), шекспірівські п'єси завжди займають за кількістю вистав перше місце в Англії: так було і за життя великого драматурга, так було і після його смерті, так є і в сучасній Великій Британії. Його знають не тільки в англомовних країнах, але у всіх куточках Земної Кулі, перекладають усіма мовами світу. А це означає, каже

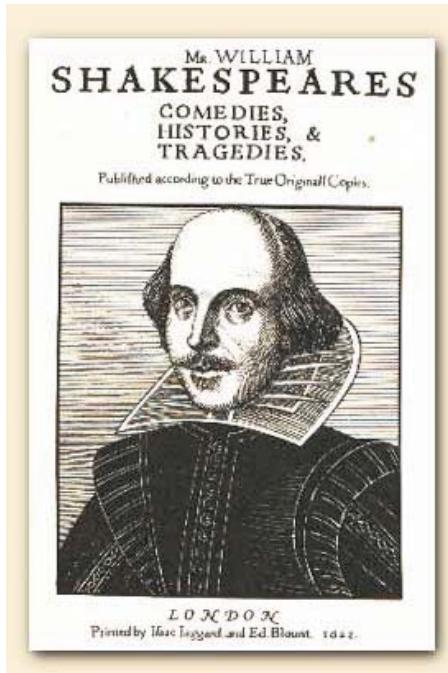
Д. Оруелл, що Шекспір — «це щось беззаперечне, щось величне, непідвладне часу».

На жаль, сучасна молодь не тільки не знає його творчості, але й не уявляє масштабів його впливу на світову культуру, не усвідомлює його ролі в сучасній духовній культурі. Прикро, але здебільшого відомості про Шекспіра обмежуються чутками про те, що твори Шекспіра начебто писав хтось інший.

До речі, сучасники Шекспіра не сумнівалися у його авторстві. Відомий драматург Бен Джонсон у своїй поемі про Шекспіра, доданий до збірки Шекспірових творів у 1623 році, писав, що їх автор стоїть «вище порівняння з тим, що горда Греція й зарозумілий Рим залишили нам». Зробіт Джонсона дізнаємося також, що Шекспір був людиною чесною, відкритої й широкої вдачі, багатою уяви, «відзначався сміливістю думок і благородством вираження їх».

Варто зауважити, що наукове шекспірознавство ніколи не поділяло антишекспірівських теорій. Глибоке вивчення фактів, а головне самої творчості Шекспіра і культури Ренесансу загалом, дає змогу виявити поверховий, дилетантський, а подекуди і спекулятивний характер антишекспірівських версій, їхню цілковиту антинауковість. Реальна праця багатьох поколінь шекспірознавців, вчених і дослідників різних країн світу, скрупульозне вивчення епохи, обставин, оточення, в якому жив і працював Шекспір, і передовсім титанічна текстологічна робота дали змогу пролити світло на значну кількість невідомостей з біографії видатного драматурга.

Уже в середині ХХ століття остаточно відпали сумніви щодо авторства Шекспіра. Наукове шекспірознавство твердо знає тепер, що

автором найгеніальніших творінь світової драматургії був справді Шекспір — драматург, актор та режисер театру «Глобус».

З історичних документів постає образ інтелігента свого часу, людини освіченої, лагідної, абсолютно позбавленої злоби та честолюбства. Хай назавжди залишаться невідомими подробиці його інтимного життя, ім'я «смаглявої леді» з його сонетів, його особисті смаки та нахили, людські слабкості та звички, але щодо творчої лабораторії Шекспіра, джерел тих чи інших особливостей його драм, сучасна наука продовжує робити все нові і нові відкриття.

Літературна спадщина Шекспіра складається з 37 п'єс (драми, трагедії, комедії), двох поем та 154 сонетів. Драматичні твори Шекспіра усіх періодів: оптимістичного (1590—1600 років), зрілого (1601—1608), романтичного (1609—1612) написані білим віршем, але використовується у них і проза. Чергування вірша і прози продумане, зумовлене як характером життєвого матеріалу, так

і естетичним завданням.

Протягом усієї творчості розвивався і змінювався світогляд Шекспіра, отже, і характер його творів.

Однією із центральних тем оптимістичного періоду його творчості була тема любові. Високу поетичність ніжних почуттів, красу щирого кохання Шекспір оспівав у трагедії «Ромео і Джульєтта», а також у своїх сонетах. Переїмаючи теми та сюжети у своїх попередників та сучасників (до речі, сюжет до трагедії «Ромео і Джульєтта» він запозичив з поеми англійського поета Артура Брука, а той у свою чергу написав свій твір на основі італійської новели Матео Барделло) Шекспір перевершив їх щирістю тону, глибиною думки, силою почуттів, влучністю висловів, тонким гумором, багатством та свіжістю барв.

Усе це дуже важко відтворити в перекладі на іншу мову. Сонети Шекспіра постійно оживають і оновлюються в мовах народів світу. Піонерами тут були німці. У 1820 році Карл Лахман першим здійснив переклад сонетів Шекспіра німецькою мовою.

Україна не багата майстрами, що бралися за переклади саме сонетів. Першим звернувся до них Іван Франко. Але він не завжди дотримувався точно визначеної кількості стоп у рядку і не завжди зберігав форму сонета. 29-й сонет переклав Павло Грабовський, зrimувавши свій переклад на італійський кшталт. Перекладав сонети також друг Лесі Українки Максим Славинський.

У наш час усі 154 сонети переклали Ігор Костецький (Мюнхен, «На горі», 1958) та Дмитро Паламарчук. Найвідомішими російськими перекладами «Сонетів» є твори С. Маршака і О. Фінкеля. Варто пам'ятати, що в духовній скарбниці людства сонетам Шекспіра належить одне з найпочесніших місць.

В українській культурі творчість Шекспіра відіграє значну роль. Його перекладають, його читають, його п'єси ставлять, у нього вчаться, його наслідують. Найобдарованіші українські поети, письменники, драматурги займалися перекладами творів англійського драматурга: М. Старицький, Ю. Фед'кович, П. Мирний, П. Куліш, Л. Українка, І. Франко, М. Кропивницький, М. Драгоманов, М. Рильський, М. Бажан, Г. Кочур, В. Мисик, Д. Паламарчук... Основи шекспірізму в Україні заклав І. Франко.

Шекспіра варто читати і перечитувати як у перекладах, так і мовою оригіналу.

Про нього можна сказати його ж рядками з 55-го сонету (переклад Дмитра Паламарчука):

*Ти смерті й забуття минеш дорогу
І, відшукавши путь в людські серця,
Вперед ітимеш із віками в ногу,
Аж доки дійде світ свого кінця.*

Тамара Буяльська,
професор, проректор ВНТУ з виховної
роботи та наукової роботи у галузі
гуманітарних наук, завідувач кафедри
культури, мистецтва і дизайну,
головний редактор «Імпульса»

Ідіть і дивіться, а потім читайте

Виставка в бібліотеці

Книжковий фонд нашої науково-технічної бібліотеки багатогалузевий і налічує понад 800 000 одиниць друку відповідно до профілю університету. У фонді зібрана вітчизняна та зарубіжна література з машинобудування, радіотехніки та мікроелектроніки, енергетики, автоматики та комп'ютеризованих систем управління, лазерної та оптоелектронної техніки, промислового та цивільного будівництва, комп'ютерних систем та мереж, автомобілів та автомобільного господарства, менеджменту... Досить широко представлені видання з суспільних та гуманітарних наук: філософії, психології, етики, релігієзнавства, історії.

Відділ суспільних та гуманітарних знань НТБ університету інформаційно забезпечує вивчення гуманітарних дисциплін, зокрема нових. Отож, організовуємо постійні книжкові виставки і літературні вечори, робимо тематичні огляди і повідомлення про нові надходження. Книжкова виставка має очевидну перевагу серед інших форм роботи: навіть ті читачі, які не дуже люблять самостійно шукати нові книги в каталогах, обов'язково зупиняються біля гарно оформленіх вітрин. Зацікавили студентів виставки «Перегортаю назви древніх міст — Вінниця, мов мрійниця, між ними», «І є народ, і звється - українці», «Хай у віках живе благословенне слово - мати», «Відкрий, о рідна моя мово, свої скарбниці золоті». Активно пропагуємо світову культурну спадщину. Наразі у відділі можете ознайомитися з виставками «І вічно музика звучить», «Історія одного шедевру», «Дивовижний світ мистецтва».

Аби розширити знання студентів про видатних художників, на абонементі оформленна яскрава виставка репродукцій «Портретний живопис». Тут представлені портрети відомих письменників, композиторів, історичних осіб. Жіночі портрети майстрів зарубіжного і українського живопису. До ілюстрацій підібрані цитати, що розкривають суть картини.

Поезія Шевченка увійшла в життя і стала частиною народного духу. Шевченко — це явище із категорії вічного, нескінченного. На абонементі також оформлена постійно діюча виставка «Голос душі великого народу» та «Тарас Шевченко — художник».

Впродовж року до ювілеїв письменників були оформлені виставки, котрі висвітлюють їх життя та творчість. «Слово віри і вірності» (О. Гончар), «Талант доброти і щедрості» (Марко Вовчок), «Чим шире серце наболіло» (О. Кобилянська), «Писатель, мыслитель, гуманист» (Лев Толстой).

Бібліотечні виставки формують читацькі переваги, спонукають до знайомства з кращими літературними творами. Тому працівники відділу прагнуть зробити їх мальовничими, ілюстративними, цікавими.

Наталя Банкова,
завідувач відділу суспільних
та гуманітарних знань
НТБ університету

Між нами, технарями: інтернет-інтерв'ю з випускником

ПІД ЇЇ КОНТРОЛЕМ – БАНКІВСЬКІ ПРОГРАМИ

Ким ви мріяли стати у дитинстві?

Мріяла бути вчителькою математики чи німецької мови. Навчатися у школі мені подобалося. Улюблени предмети: алгебра, німецька мова, хімія.

Чому ж поступили до технічного університету?

Спеціальністі, за якими готували фахівців Інститут АЕКСУ, мене зацікавили своєю новизною і перспективністю. Обов'язково працюватимеш із сучасними технологіями. Нові відкриття – нові можливості. Ось що мене найбільш привабило.

Чи тривалим був процес адаптації до студентського життя?

Я завжди цікавилась новим. Тому все нове, що я побачила тут, мені сподобалося. Я потрапила в новий світ – масштабніший і світліший. Звісно, трохи розгубилася, але, заспокоївшись, взялась торувати шлях у своє майбутнє.

Уже рік, як закінчили університет. Чи зустрічаєшесь зі своїми одногрупниками? А ще нам дуже цікаво, яку роботу обирають студенти, закінчивши університет.

Я із своїми одногрупниками намагаюся бачитися часто. А хто не живе у Вінниці – телефонуємо один одногрупникам.

Лілія Проценко уже не студентка ВНТУ. Незважаючи на юний вік, колеги по роботі називають її шанобливо – Лілія Вікторівна. Таку повагу має насамперед завдяки своєму високому професіоналізму. Займаючи відповідальну посаду в банку, вільного часу майже не має. Але прохання нинішніх студентів ВНТУ поспілкуватись, щоправда за посередництва E-mail, не проігнорувала.

мі і пишемо листи. Мої одногрупники працюють одні інженерами на підприємствах і фірмах, інші продовжують учитися далі.

У чому полягає Ваша робота, і чи задовольняє вона Вас?

Закінчуячи навчання в магістратурі, довідалась, що у Вінницькому обласному управлінні відкритого акціонерного товариства «Державний Ощадний банк України» є вакансія інженера електронних платежів. Це була можливість

перевірити себе і свої знання, отримані в університеті, та закріпити їх. Робота дуже цікава, адже мені доводиться спілкуватися з людьми різних професій, вчитися самій та передавати знання, що маю, іншим. За мною закріплена велика кількість банківських програм та інформації. Я відповідаю за їх цілісність та налагодженість. Адже якщо хоча б одна програма дасть збій – робота банку зупиниться. Я ретельно слідкую за цим. А у випадку відмови, оперативно виправляю помилки, що виникли в програмах. Також я допомагаю інженерам відділень вирішувати проблемами, які виникають в них. Моя робота мені дуже подобається.

Чи задоволені Ви з того, що здобули саме цю спеціальність? Чи достатньо Вам знань, отриманих в університеті? На яких дисциплінах, вважаєте, при викладанні слід більш акцентувати? (Запитання директора Інституту АЕКСУ професора Анатолія Степановича Васюри).

Так, я задоволена своєю спеціальністю, адже я її свідомо обирала. А при навчанні належно її освоїла. Я працюю за спеціальністю і знаходжу нові відповіді на нові запитання. Я знаю, що їх буде багато, але це і складає основу цікавої спеціаль-

ності.

ВНТУ відомий в Україні своїми спеціалістами. Багато моїх друзів зараз працюють на фірмах та на державних посадах. Відгуки про них найкращі. Майже усі працюють за спеціальністю і досягають досить серйозних успіхів. Отож, факти промовисті.

Усі предмети викладаються в університеті добре. Викладачі ВНТУ – цікаві люди і справжні професіонали.

Ви були старостою групи 4АС-98.

Обрання старостою було для мене сюрпризом. Адже в групі були й інші, хто також впорався б з такими обов'язками. Все ж я одразу ж взялася до роботи, тому що знала ще із школи, що бути старостою нелегко – це досить відповідальна посада.

Як би оцінили Вашу групу за 12-балльною шкалою? Що, як староста, робили, щоб згуртувати колектив? Чи допомагав у цьому куратор? І хто, до речі, ним був?

12 балів! У мене була дуже весела група. Спочатку мені як старості дали випробувальний термін. Більшість залишилася задоволена, тому що мене потім стали називати «мамочко». А викладачі жартували, що я для групи, як квочка для курчат.

Я допомагала своїм одногрупникам. Цим переконувала, що сприяючи один одному, ми знайдемо друзів, які допомагатимуть і нам. Така взаємодопомога і дружба допомагали нам у навчанні.

А нашим куратором був кандидат технічних наук, доцент Сергій Дмитрович Штовба. Він часто збирав нас після пар обговорити наші проблеми. Сергій Дмитрович відпочивав з нами на природі, допомагав готовувати концертні номери та виступи КВН.

Чи згодні з тезою «говоримо староста - розуміємо групу; гово-

римо група - розуміємо староста?

Так! Багато чого в групі залежить від старости, але в свою чергу група теж повинна допомагати старості. Тільки завдяки співпраці можна досягти взаємозуміння, яке дуже важливе для кожного з нас. Адже коли група дружна, то їй легше долати різні негаразди, які виникають на тернистому шляху студентського життя.

Скажіть мені як староста старості: чи така відповіальність того варта?

Відповіальність формує людину як лідера. І якщо в студентську пору маєш обов'язки, пов'язані з організацією навчання групи, то це загартовує тебе. У майбутньому, коли потрапляєш у дорослий світ, допомагаєш, коли ти є відповіальним за організацію праці.

Чи мали бажання і час розкрити в собі творчу особистість?

Творити можна в будь-якому напрямку. Так і я вибрала для творчості те, чому я навчилася в університеті. Тобто свою спеціальність. Отже, навчання і стало джерелом розвитку моїх творчих задатків.

Який предмет був улюбленим в університеті, і хто його вів?

Вища математика! Цей предмет читала Віра Андріївна Петruk.

А хто з викладачів найбільше запам'ятався?

Знову ж таки Віра Андріївна. Наш курс її просто обожнював. Вона водночас і сувора, і добра. Дуже зрозуміло пояснювала свій предмет. Віра Андріївна давала знання і від нас в свою чергу вимагала віддачі.

Впродовж 5 років, напевно, не раз траплялися якісь кумедні випадки...

Історія така. В одному з гуртожитків нашого універси-

тету жили мої друзі. У секції лише хлопці. Того дня, коли подруга дала мені хом'яка (у неї їх було багато), в одного з моїх друзів був день народження. Я вирішила зробити йому приятельський сюрприз – подарувала того хом'ячка.

Повно клопотів, до хлопців не заходила близько тижня. Але якось таки вирішила провідати хом'ячка Хому. Хому не відзначала! Він дуже схуд. Помітивши мене, почав кричати з коробки, дивлячись на мене голодними очима. Я одразу дісталася печиво, що принесла як гостинець хлопцям, і дала шматочок Хомці. Бідолаха з неймовірною швидкістю набивав щоки. А хлопці вислухали від мене «мораль», хоча і виправдовувались, що самі не мають що їсти... Але все ж виправились, і Хомка більше не голодував. Тільки коли помічав мене, кричав в коробці і радісно ліз мені на руки, адже я без подарунка не приходила.

Якби мали можливість потрапити на якусь мить у своє минуле студентське життя, який епізод обрали б?

Звичайно, навчання втомлює будь-кого. Обрала б той час, коли сесія успішно здана, і ми всі групою дружно відправлялися на природу. Найяскравішою була екскурсія в Уманський Софіївський парк на першому курсі. Ми уважно слухали цікаву розповідь гіда про історію парку. Багато фотографувалися, зняли відеофільм, купували на згадку сувеніри; каталися на човнах підземним тунелем...

До нас дійшли чутки, що вашим таємним прихильником був студент ІнРТЗП...

Його я знала ще до вступу в університет. І взагалі ІнРТЗП мені дуже подобається. Завдяки цьому, як кажете «таємному прихильнику» я познайомилася зі своїм чоловіком. Він теж, до речі, закінчив ІнРТЗП (четири роки тому це був ще ФРЕ).

I, нарешті, ваші побажання студентам ВНТУ.

Я бажаю не здаватися, навіть коли вчитися важко. Адже навчання є своєрідним трампліном у доросле життя. Згодом не раз дякуватимете університету, що навчилися легко вирішувати проблеми, які виникають і в роботі, і в житті.

**Розмову вели Ольга Погонець,
староста групи 4AC-03,
Іван Сокальський,
заступник старости групи 4AC-03**

Післямова автора ідеї

Ідея рубрики «Інтернет-інтерв'ю з випускником», звісно, ще потребує опрацювання. Зачарованій ентузіазмом Ольги Погонець та Івана Сокальського й маючи давній сентимент до Лілі Проценко, я пристав на Ольжин аргумент: «Нехай ідея не вилежується – випробовується!». Щож, слово за іншими авторами-ентузіастами, за іншими випускниками. Варто, зокрема, гадаю розробити систему спільніх для всіх випускників запитань на кшталт «Заповнена анкета». І допомогти це зробити мають лише техніярі. Бо я, на-

приклад, не знаю, чи варто у всіх допитуватись: «Ваша улюблена теорема, формула», «Найцікавіша для вас гіпотеза», «Інтернет-сайт, який найчастіше відвідуєте» тощо. Та й претендентів на інтерв'ю рекомендувати найкраші, либо, могли б декані, керівники дипломних проектів, колишні тих випускників куратори, члени виховної ради?..

**Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ,
доцент кафедри КМД**

Студентська Муз

Рубрику веде член Національної спілки письменників України, доцент кафедри КМД Михайло Стрельбицький

Весна по-вінницьки, себто по-барбаківськи

Весняний-бо — фіалковий! — мотив у цій добірці звучить найсильніше. Хоч взагалі великих звершень у ній менше, аніж у попередніх публікаціях авторки. Маємо тут, зокрема, трохи «золотого пилу» — себто фрагментарщини під виглядом мініатюристики. Вочевидь, Оксана, накопичивши і кількісно, і якісно достатній матеріал для видання першої книжки, потребує цього видання як логічного етапу свого творчого розвитку. Щоб потім різко стартувати в етап новий.

Слово за меценатами? У добрий би час! ВНТУ мав би шанс отримати першого члена Національної спілки письменників на студентській лаві.

ФІАЛКОВА ПРОЦЕСІЯ

I

Весна
по-вінницьки невчасний
осінній туман
густий і липкий
вогким язиком облизує
заспаний і невмітий трамвай
який підставляє
свою балухату морду
і криво всміхається
людям на зупинці
Туман
присмоктується до вим'ятіх плащів
і стареньких капелюхів
Знущається
Люди швиденько заскають
в цю однорогу гусінь
сподіваючись вийти
метеликом на наступній зупинці

II

Туман
відразливо дивиться в спину
знайомому трамваю
і складає плани на день
В першу чергу
зіткнути лобами
двох інтелігентів
і посміятися
з їх вічливої розмови
у стилі шансон
а якщо вони ще й
з радикальним ухилом
то це просто
недарма проведений ранок
Потім можна захукати
комусь окуляри
чи заслинити вікна
це буде весело
А тим часом
можна погуляти
і помилуватись цьогорічною
лисою безкільовою весною.

III

Туман лініво потягнувся
і наче яшірка
поповз від трамвайної колії
у напрямку маленької церковці
Вона ще дрімала
і в профіль нагадувала

стареньку богомільну бабуню
що прийшла з вечірні
і після благочестивої молитви
тихо спала
О так є над ким покепкувати
Туман підбадьорився
по черзі чотирма лапами
загріб холодну землю
і щосили поплівся
аж раптом
наступив на щось
таке маленьке й наче аж тепле
воно заворушилося під лапою
наче хотіло вкусити
вшипнути
вкологти
тільки не могло

IV
Маленька біла фіалка
ображено подивилася
на цього мордатого дядька
що її скривдив
а той в свою чергу
здивовано розглядав
це маленьке тендітне створіння
ці великі очі
на тонесенькій стеблинці
такі глибокі
що через них
можна побачити минуле
але чомусь не видно майбутнього

V
А он ще одна
а далі ще одна
наче поминальна процесія
колишнього кладовища
(яке колись переїхали бульдозером)
і втоптали в серце землі
чиюсь пам'ять
яку не воскресити)
фіалкові світляки
що переплітаються в корінні
тягнуться до березового хреста
січових стрільців
Що хочуть сказати
ці тендітні створіння
чию кров
чию провину
вони вибілюють
чия душа дивиться
великими сумними очима

і навіть зупиняє туман
своїм маленьким німбом
знятим з голови України
чи не України

VI
Трамваї гарцюють на коліях
перекривляючи воїнів на конях
і тицяють в небо
перетягнуте електричними дротами
своїм покаліченим рогом
Туман стає на коліна
і просить прощення
у жовто-блакитного сонця
за свої вранішні гріхи
і тихо розчиняється в повітрі
тендітні білі фіалки
сумно посміхаються
справжній весні
і жмуряТЬ свої великі очі
в яких прочитає правду
лише той
хто вийде метеликом
на наступній зупинці

* * *

Розрослося нервами коріння
І бринить у гіллі темнота.
Над землею споночілі тіні
Вигнулись у танці живота.

Під плащем шматочок таємниці,
Пригоршня секретів у капелюсі.
Тіні танцюристи блідолиці
Попід небом з місяцем у вусі.

Ці зірки вже зледачили зовсім:
Морщать носа — падати не хочуть.
Над землею тіні голі й босі
Танцювали у обіймах ночі.

* * *

Який хмільний невиброджений вечір
І сонний погляд диких кажанів,
Яких ти приручити не зумів,
таких удень беззахисних, до речі.

У пісні десь на рівні ультразвуку
В аматорському співі кажанів
Захований секрет вчорацініх снів.
В порепані всипалось небо руки

І розтеклося венами. Еге ж?
Розгойдується вечір захмелій,
Та як же ви подумати посміли,
Що всі жахливі сні не мають меж.

І знов відро бажань пусте. І в
Криниці сновидінь нема води,
Давай ми разом підемо туди,
Де зграї диких сонних кажанів.

ПЕРЕЛИВАННЯ КРОВІ

Якби цей світ перевернути трошки,
А краще на всі 360,
І загорнувшись в зоряний халат
Чи у просту футболку.

Я вірю у твою жагучу кров,
Яка у моїх венах не зомліє,
І темно-чорні згусточки надії
Просочаться крізь голку.

А в цій кімнаті холодно і жовто.
І дикість не моїх галюцинацій
У парі білих завеликих капців
Вбрязається у мене...

Здається я нічого не боюся
І сумнів цей найбільш за все лякає,
Бо завдяки тобі сама зникаю
У власних венах...

* * *

Нещасні голодні неприбрані будинки
для них завжди ношу торбу пліток
щоб вони на мене не гавкали
Здалеку мене помічають
і так відверто лащається
аж навіть віриться
що вони мене полюбили
Ах як ім натерли ший
невидимі цепі
що утримують їх у цьому місті
яке проте не захищає їх
від дощу і вітру
а інколи навіть
забуває нагодувати
Вони репається
і цеглина за цеглиною
відходять у «кращий» світ
Якщо вам не байдуже
наступного разу
коли проходитиме повз будинок
який підставив свою мокру морду
не пощурайтесь його погладити
він не вкусить
якщо відчує від вас
тепло хронічного співчуття

* * *

Я забираю свій останній дощ,
Який Ви навіть не допили,
В цій жмені – оберемок сили
Вам непівладний (ну той й що ж?)

Останній подих. Скл... Міраж?
Ваш образ в одязі примарі
Такий прозорий, але марно
Мене лякати (надто аж).

У мене страху на півкварті
Непередбачений підхід?
І я залежна лише від
Себе самої. Може й варто

Про Вас забути, та не хочу,
Нехай хоч всі доші на спину,
І Ви – ковток адrenalіну,
Який ковтне мене (це точно).

* * *

У погляді загусне оксамит
І витечуть з веселки кольори
За пазуху тобі. Тепер твори
На власний розсуд

Я не вкраду у тебе твій народ
Який ти сам собі намалював
У розмaitті веселкових барв
Забутих досі.

Коли із неба впаде перший день
Коли ти будеш фарбою стікати
Можливо я захочу врятувати
Тебе одного

Коли земля всотає акварель
Я пензля залишу твого у себе
Коли за ним до мене прийде небо
Забудь про нього

* * *

Голоси із потойбіччя,
З того боку, з цього боку,
Десять раз по десять кроків –
Півдороги.

Чи південна, чи північна
Гірша половина світу,
Передай усім привіти,
Крім одного.

Розділяю навпіл серце
І віддам тобі частину,
Ми тепер разом єдине –
Так буває.

Душі, мов прозорі скельця,
Але я крізь них не бачу,
Тільки світло якесь наче
Зліва скраю.

* * *

Безумство, але не самотність
І дихання нерівномірне,
Остання надія і віра...
В майбутнє!..

Стілець і дві зламані ніжки,
Виправне каліцтво доволі,
Якщо нам дерева дозволять...
Мабуть, ні!..

Читаєш молитву востаннє,
Але сподіваєшся не вперше,
За тих, хто живий і за «мерших»...
Так треба!..

I ти повернешся у віру,
А я обернусь на надію.
Але на любов не посмію...
До тебе!..

* * *

Дихає церква перегаром свічок
І ладаном — «по суботам-м-м...»
І хотсь на колінах навпроти.
Не я...

Дванадцята одіж змінила крило,
Що муляло серце мое,
Скажи, а у тебе є
Ім'я?..

Не можу, не хочу, не смію сама
У тебе просити прощення,
Хай сонце не буде нечесним
Вночі...

Якщо ти не той, кого я шукала,
Це значить, що ми неодружені.
Тобі напевне байдуже... Ні?
Мовчи...

* * *

Знов ночами тиняються наші приховані риси,
Невимовний розхристаний біль із безсоння німого,
Он на розі стара продає очманілі нарциси,
Що зів'яли від того, що дихали старістю довго.

На порозі заснула весна – березнева приблуда,
Третій тиждень підряд їй одне і теж саме сниться,
А повз неї проходять надмірно напудрені люди,
Наче зморщені яблука у дуже похилому віці.

А у крані немає живої води. Я не в змозі
Залатати це місто сумне листопадово-лисе,
За якісь копійки он на тому (не бачите?) розі
Відкуповую старість у сивих зів'ялих нарцисах.

* * *

Скраечку неба крихти мого сну
Розкидані зірково-гостробоко
І дивиться на мене жовте око
Вже третій день підряд

Здається місто має певні чари
Якщо ми ще у ньому не прозріли
Велике жовте око – вічна сила
Не дивлячись на сотні зрад

Здається я сьогодні постаріла
Але чомусь ніхто ще не помітив
Сказали що засмагла цього літа
А серце спалено дотла

Як жаль що небо так далеко
Веселкою іти мільйони кроків
Злечу увісь туди де жовте око
Лиш хай повернеться моя мітла

* * *

Калюжі по асфальту розповзлися
Своїм жовтневим темно-сивим оком
Вбирають хмарі слезогінний спокій
Гойдається в екстазі мокре листя

Туман розлігся в екзотичній позі
Здається з того краю цього літа
І осінь моя дивиться невмита
Мені у вічі, наче світла просить.

Велике місто спить. І тільки ранок
Блукав у вологому тумані
Холодні поцілунки на прощання
Осінній подих ночі настанок.

Мандрівник

У МЛИНКАХ ПІД ЗЕМЛЕЮ

Печери... їх називають восьмим чудом світу, царством одвічної ночі. Цей феномен природи – частка нашої рідної землі, яку ми повинні пізнавати, охороняти і зберегти для нащадків. Ціною величезної праці спелеологів-дослідників розкрилися таємниці лабіринтів. То ж нехай вони дарують радість своїм гостям, своїм господарям!

(B. O. Радзієвський)

Тисячоліття й віки краса природи надихала творити поетів, художників, митців. Тисячоліттями людське око милували гори, ліси, водойми – все, що оточує нас.

А чи замислювались, стоячи на пагорбі, що під вашими ногами знаходиться інший храм краси? Світ кристалів, мовчазної тиші та казанів.

У 1960 році поблизу села Залісся Чортківського району Тернопільської області віднайшли печери, що потім отримали назву Млинки. Чималими зусиллями спелеологів, крок за кроком зараз відкрито близь-

ко 25 км дивовижних галерей, які вражають неповторністю кожного кристалу, кожного сталактиту. Нещодавно цією красою – незвичайним світом підземних гіпсових пещер навіч милувалась група студентів і викладачів ВНТУ.

Звичайно подорож починається незвичною абсолютною тишею, темінню і волгогом повітрям. А вже потім промінь ліхтаря уривками вихоплює із темряви маленькі шедеври, зіткані кристалами. Відчуття казки непомітно охоплює вас. Саме таку назувати – Казка має одна з найдивовижніших зал, де

з підлоги тягнуться догори сталагміти, а із сталактитів по краплині спадає на них кришталева вода.

Але, щоб сягнути цієї краси, необхідно докласти і фізичних зусиль – численні розпори потребують певних спелеологічних навичок. Без спелеолога-проводника не обйтись, адже кожна печера має свої таємниці, свого «блізкого спелеолога». Але це вже зовсім інша історія...

Юлія Гаврилюк

Світлотінь

Сфотографувати те, чого ніхто не бачить

У Центрі культурології і виховання студентів нашого університету експонується фотовиставка робіт п'ятікурсника Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування Григорія Новицького.

Попри науково-технічний прогрес фотографія продовжує зберігати свою цінність. Вона вміє зупиняти час. Тому й стала важливою частиною культури. І разом з тим фотографія є частиною нашого особистого життя. Рік тому я теж почав займатись художньою фотографією. Серед метрів плівки таки траплялись не просто вдалі, а особливі кадри. Вони й підтримували мое захоплення фотосправою. Мабуть, Григорій розпочинав так само.

— Фотографувати мене вчив батько, — уточнюю сам Григорій, — Я виставляв параметри зйомки, які казав батько, і просто клацав. Ставши дещо старшим, я став інтуїтивно змінювати витримку і діафрагму. Згодом почав читати поради розумних людей, різноманітні довідники...

Фотографії Новицького мені особливо імпонують тим, що на них село, природа... Сільські коти і собаки різняться від своїх родичів, що волею долі мешкають у місті. Вони (і це добре видно на знімках) безхітні, відкриті, не вміють приховувати свій настрій.

— Кожен знімок у мене асоціюється з тими відчуттями, які були під час зйомки, — продовжує Григорій. — Приміром, фото коня мені насамперед нагадує його м'який, оксамитовий на дотик ніс. Три світлини сімейства собак

(граційна дворняжка-мама і кілька її щенят) взагалі пов'язані з цілою історією, яка змусила мене відкрити фотосезон ранньою весною. А кіт (я його не люблю), що ніжиться на сонці, асоціюється зі спокоєм, абсолютною байдужістю до всього, що відбувається довкола. Типовий флегматик, що поринув у себе, але від клацання фотоапарата здригнувся. Довелось ще раз фотографувати, аби не було видно «шухеру» на його мордочці.

Що головне для фотохудожника? Григорій скромно каже:

— Я навіть близько не він. Але головне... можливо, вихопити кадром те, чого ніхто не бачить. Чи просто на що не звертає ніхто уваги. А увага явище таки варте.

На виставці не лише фото Поділля. Чудові знімки Києва, Львова, Криму... Тож, можете бути певні — хлопець любить подорожувати.

— Просто під настрій часом хочеться високогірної тиші. Чи просто побути у незнайомому місці, де ти усім байдужий. Часто в інтерв'ю запитують про плани на майбутнє. Я хочу попробувати фотографувати людей. Тільки не на їх замовлення, не для них. Людина прагне, щоб на знімку не було видно її недоліків, бути кращою, аніж є насправді... А мені подобається міміка людей, те, що про людину розповідає промовистіше, ніж слова.

Сергій Рибницький,
МБ-02, ІнБТЕГП

СПОРТ**Рубрику веде Людмила Волхонська****ПЕРШИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ МЕМОРІАЛ
ПАМ'ЯТІ ЯРОСЛАВА ЛАРІОНОВИЧА КУЛИКА**

відбувся на університетському стадіоні, що названий його іменем, 12-13 травня.

Особистості, здатні надихати, завжди притягують до себе. Таким був Ярослава Кулик.

Він створив кафедру фізичного виховання нашого навчального закладу і очолював її на усіх етапах становлення університету. За його ідеєю і безпосередньою участю в університеті побудовано стадіон із штучним покриттям, футбольним полем і трибунаами для глядачів; спортивну залу для боротьби; спортивно-оздоровчий табір, що поблизу села Слепашок; кілька універсальних ігорових майданчиків; корпус кафедри фізичного виховання. Паралельно з формуванням спортивної бази тренери-викладачі створили команди, які вийшли на провідні позиції не лише в області, а й в Україні. Як тренер підготував понад 10 кандидатів у майстри спорту з легкої атлетики, чемпіонів області і України.

Експериментальним шляхом Я.Кулик дійшов до вирішення однієї з найактуальніших проблем – тривалого утримання спортивної форми. Його перу належать популярні книги «Вінничина спортивна», «Історія виникнення і розвитку фізичної культури і спорту в Україні», «Міжнародний олімпійський рух та участь у ньому українських спортсменів».

Держава відзначила видатного організатора медалями та орденом Трудового Червоного Прапора.

Михайло Стрельбицький**Куликове поле**

Пам'яті Ярослава Кулика; за мотивами листів та пісень його учнів про нього

Спорту заслужений Прометею,
Ваша доба — моєю добою;
тренере, будьте мені суддею,
Вчителю, будьте мені судьбою:

щоби не чулись мені провінційним
і не лякались свого болота,
щоби мета — щоденістю цілі,
щоби душа — звитяги оплотом!

А програш якщо — то ніяк не поразка:
у програшах мудрості щоб набиратись;
в невдачі у кожній — маленька підказка:
як над бар'єром життєвим піднятись...

Тренере, були учням за батька,
вміли, як треба, ставати за матір.
Вчителю, травнева колядка
у небесах розлилась семикрати.

Над стадіоном вона найвидніша,
є кому тут до неї тягтися;
іменем Вашим день пояснішав,
з іменем Вашим у марші пройтися б...

Спорту заслужений Прометею,
Ваша доба — моєю добою;
тренере, будьте мені суддею,

Вчителю, будьте мені судьбою!

* * *

Що за гвардія така —
дужа, доблесна, граційна?
Ярослава Кулика
гвардія не провінційна!

Що за коло золоте,
незрадливе, нерозривне,
що й таке, що, знай, росте?
Ярославове, спортивне!

Ярослава Кулика
гвардія, родина й коло
ширяється, ростуть — не кволо!
Щедра поросьль та гінка.

На спортивному святі були присутні Галина Миколаївна Смолякова і Анатолій Ярославович Кулик — дружина і син Ярослава Ларіоновича, його учні.

А у змаганнях взяли участь кращі студентські команди з різних регіонів України. Загалом за перемогу змагалось 250 спортсменів.

Команда нашого університету здобула II командне місце, дещо поступившись лише студентам Інституту фізвиховання ВДПУ. А в особистому заліку призові місця вибороли:

біг на 100 м

I місце - Костянтин Черняхович (ЗКС-99, ІнІТКІ),
II - Юлія Дідиченко (ІМО-02, ІнМ),
III - Світлана Гречановська (2МЗВ-03, ІнМ),

біг на 400 м

III - Олена Гладка (1ПЗ-02, ІнІТКІ),
біг на 400 м з бар'єрами

II - Тетяна Черняхович (1КС-03, ІнІТКІ),

біг на 800 м

I - Євген Дербенев (1ТГ-01, ІнБТЕГП),
біг на 1500 м

I - Юрій Благодир (2ТГ-02, ІнБТЕГП),
II - Євген Дербенев,
III - Руслан Похилюк (БМ-02, ІнБТЕГП),

біг на 5000 м

I - Вадим Кривонос (ТВ-01, ІнІТ),
II - Юрій Благодир,

III - Олег Крупський (РТ-01, ІнРТЗП),
спортивна ходьба 5000 м

I - Світлана Бабак (МРЗ-01, ІнМ),

спортивна ходьба 10000 м
I - Олексій Лук'янчук (1АМ-01, ІнАЕКСУ),

метання списа

I - Дмитро Лисюк (МФК-99, ІнМ),
II - Сергій Юрченко (ТЕ-02, ІнБТЕГП),
III - Богдан Писаренко (РТ-03, ІнРТЗП),

метання диска

I - Наталка Поляруш (ТГ-02, ІнБТЕГП),
I - Богдан Писаренко,
II - Сергій Іщук (ІЗ-03, ІнІТКІ),

штовхання ядра

I - Наталка Поляруш,
I - Сергій Юрченко,
II - Богдан Писаренко,
III - Сергій Іщук.

Чачальник обласного управління з питань фізичної культури і спорту Федір Чобік вручає Кубок представникам команди ВНТУ Юлії Сорокаліт і Дмитру Плюти

Часі переможці гуртом

ПЕРЕМОГУ ВІДЗНАЧИЛИ... ПЕРЕМОГОЮ!

Перше місце в естафетному забігу, приуроченому до Дня Перемоги, вибороли студенти нашого університету, безапеляційно обігнавши настав «профі» — вихованців інституту фізкультури ВДПУ.

Ще з 1947 року спортивні організації Вінниччини відзначають День Перемоги проведеним масової легкоатлетичної естафети. У змаганнях з нагоди святкування 59-ї річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні взяли участь збірні команди ВНЗ, середніх спеціальних навчальних закладів, ПТУ, школ Вінниці.

Дистанція завдовжки 7 км була поділена на 20 етапів. Команди-учасники складалися з 20 спортсменів: дівчат і хлопців

ПЕРШЕ МІСЦЕ І КУБОК

у змаганнях з легкоатлетичного кросу Вінницької області серед ФСТ «Україна» виграла команда нашого технічного університету!

Змагання проходили на спортивній базі ДЮСШ «Орбіта» у Лісопарку обласного центру, а брали в них участь 6 команд. До їх складу не дозволялось включати учнівську та студентську молодь.

Перемогу нам здобули завідувач лабораторії кафедри фізичного виховання **Василь Овчарук**, завідувач університетського стадіону імені Ярослава Кулика **Олексій Бутлерський**, старший викладач кафедри фізвиховання **Ігор Шемчак** та викладачі цієї кафедри **Діана Харіна** і **Світлана Тихонова**.

БАСКЕТБОЛ

Усі жіночі команди, які брали участь у змаганнях з баскетболу серед ВНЗ, поступилися студенткам ВНТУ. Наші дівчата блискуче перемогли навіть «профі» - баскетбольну команду педагогічного університету, яка грає у першій лізі України.

Тож, вітання насамперед тренеру нашої команди Віктор Пушкарю і усім баскетболісткам:

Оксані Стеренко (МК-99, ІНРТЗП);
Лесі Власюк (ІЕСЕ-99, ІНЕЕЕМ);
Катерині Шутовій (1Б-00, ІНБТЕГП);
Оксані Петраш (4АС-02, ІНАЕКСУ);
Яні Литницькій (2Т-01, ІНМТ);
Олені Ільчук (1МФК-03, ІНМ);
Наталі Сивун (ЕМ-03, ІНЕЕЕМ);
Вікторії Франюк (ІМО-02, ІНМ);

БОКС

Відбулися змагання із боксу серед студентів ВНЗ нашої області. У них взяли участь 6 вищих освітніх закладів. Наша команда виборола друге місце, дещо поступившись лише представникам ВІ КНТЕУ. Поряд з тим із нашої команди визначилось два претендента – Юрій Ільїн (ТГ-01) і Юрій Яковенко (ТВ-99) - на участь у Першості України.

**Сергій Костюк,
старший викладач**

СПАРТАКІАДА З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ СЕРЕД ВНЗ ВІННИЧЧИНИ

проходила 27-28 квітня на нашему університетському стадіоні імені Ярослава Кулика. Брали участь 8 команд із шести вищих навчальних закладів. По дві команди виступили ВНТУ і педуніверситет. Спортсмени нашого технічного університету вибороли у загальному залику друге і четверте місця. Майбутні інженери дещо поступилися лише «професіоналам» - вихованцям Інституту фізичного виховання педагогічного університету.

Тож, слід відзначити тих наших спортсменів, чий внесок у цей результат найвагоміший.

Це насамперед дівчат:

Юлію Сорокаліт (1ЕСМ-01, ІНЕЕЕМ),

Юлію Дідиченко (ІМО-02, ІНМ),

Тетяну Черняхович (1КС-03, ІНІТКІ),

Олену Гладку (1ПЗ-02, ІНІТКІ), які в естафеті 4 x 100 м блискуче виграли I місце.

Наші хлопці

Максим Тюх (ЗКС-02, ІНІТКІ),

Дмитро Плюта (МА-03, ІНРТЗП),

Андрій Коваль (2ЕС-02, ІНЕЕЕМ),

Костянтин Черняхович (ЗКС-99, ІНІТКІ) у такій же естафеті здобули третє місце.

У метанні списа усі три призові місця наші:

I – Сергій Юрченко (ТЕ-02, ІНБТЕГП),

II – Дмитро Лисюк (МФК-99, ІНМ),

III – Микола Захарченко (ЕПА-02,

ІНЕЕЕМ).

У штовханні ядра найкращий результат серед дівчат показала Наталка Поляруш (ТГ-02, ІНБТЕГП). А Микола Захарченко (ЕПА-99, ІНЕЕЕМ) і В'ячеслав Ковернега (ЛОТ-99, ІНАЕКСУ) серед хлопців показали другий і третій результат відповідно.

Метання диска:

серед дівчат I місце – Наталка Поляруш,

серед хлопців II місце – В'ячеслав Ковернега.

У спортивній ходьбі на 10 км найвищий виявився Олексій Лук'янчук (1АМ-01, ІНАЕКСУ).

Біг на 5000 м – наші спортсмени здобули I місце – Володимир Кривонос (ТВ-0, ІНМТ) і III місце – Юрій Благодир (2ТГ-02, ІНБТЕГП).

Біг на 1500 м і на 800 м:

I місце – Євген Дербенев (1ТГ-01, ІНБТЕГП),

II місце – Руслан Похилюк (БМ-02, ІНБТЕГП) на обох дистанціях.

Біг на 400 м з бар'єрами - до фінішу першим дістався Микола Зелений (1АМ-01, ІНАЕКСУ).

Біг на 200 м - третьою до фінішу добігла Олена Гладка.

Біг на 100 м: II місце – Юлія Сорокаліт.

Стрибики у висоту:

I місце – Володимир Софіна (1МЗВ-03, ІНМ).

Заступник декана ФРПТК Віталій Логвиненко вітає Ігоря Гриба

Спортсмени ІнРПЗП – переможці і призери

ВЕСНЯНА ПЕРШІСТЬ З МІНІ-ФУТБОЛУ

За перемогу змагались спортсмени ІнРПЗП й ІнГТКІ. Спочатку у підгрупах за круговою системою визначили 8 кращих колективів для участі у фіналі. На другому етапі за олімпійською системою – четвертьфінал, півфінал і нарешті фінал. Перемогла у ньому команда «РТЗП – 3 курс» (капітан Ігор Гриб (ТСМ-01), обігравши з рахунком 4:0 команду ІнРПЗП «Сонечко». Третю позицію виграв «Вимпел – ОТЗ-00». Переможці і призери отримали дипломи і подарунки – футбольні м'ячі від спортивного клубу ВНТУ, які вручили організатори першості: заступник декана факультету РТК з виховної роботи Віталій Логвиненко і зі спортивно-масової роботи Володимир Тихонов.

Дмитро Штепа, ТК-99, ІнРПЗП

КІК-БОКСІНГ

В Ужгороді відбувся відкритий Кубок Європи «Іппон-Васіл-2004» – гран-прі з кік-боксінгу. У змаганнях взяли участь понад 450 спортсменів – 78 команд із 6 країн Європи.

Вперше Кубок Європи «Іппон-Васіл-2004» пройшов у 1999 році. Отож, уже вп'яте ці змагання зібрали найсильніших кік-боксерів Старого світу. Проходять змагання за підтримки Президента України.

Команду Вінницької області склали 6 спортсменів. Всі вони брали участь у розділі фул-контакт «луо-кік» (найжорсткіший розділ кік-боксingu). Результат – чотири перших місця!

Слід відзначити першокурсника Інституту менеджменту Володимира Софіну (1МЗВ-03). Його перемога була дуже ефектною – на першій хвилині фінального поєдинку він відправив свого противника у глибокий нокаут.

Відродженням кік-боксерських традицій Вінниччини зараз займається невеликий тренерський штаб під керівництвом Євгена Михайлова. Нині наші бійці готуються до нових змагань всеукраїнського і європейського рівня. Найрезультативніше – до чемпіонату світу, котрий відбудеться у жовтні 2004 року.

*Павло Житнюк,
тренер-викладач Національної федерації УШУ(ГУНФУ)
та цігун України*

ДЗЮДО

У ВНТУ відбувся традиційний турнір з боротьби дзюдо, присвячений майстрям цього виду спорту – випускникам нашого ВНЗ.

Спортсмени змагались у шести вагових категоріях. Приємно констатувати, що перше командне місце переконливо вибороли спортсмени нашого університету. Друге місце дісталось представникам Вінницького педагогічного університету. Третє – Вінницького медичного університету.

У особистій першості слід відзначити студентів ВНТУ, які виграли призові місця.

У ваговій категорії 60 кг перше місце здобув Олександр Кушнір (ЗПЗ-02).

73 кг – друге місце Олександр Ус (ММ-00); третє – Володимир Вознюк (ТВ-00).

81 кг – третє місце виграв Андрій Кавун (МБ-00).

90 кг – перше місце Петро Мазур (2ТМ-01), третє – Дмитро Затваринський

ВИКЛАДАЧІ ВИГРАЛИ

Відбулась традиційна спортивна зустріч викладачів та студентів. Цього разу у спортивному залі ВНТУ мірялися майстерністю гри у волейбол студенти та викладачі Інституту менеджменту.

Боротьба за перемогу була запеклою.

Ініціативу відразу захопила команда викладачів і вже через кілька секунд відкрила рахунок. Студенти на перших же хвилинах зробили заміну кількох гравців, але опанувати ситуацію вже не змогли. Викладачі довше володіли м'ячем, реагували швидше і влучними подачами впевнено довели свою перевагу. Перша партія закінчилася з рахунком 25:16. Друга ж відзначилася ще більш напруженою боротьбою. У таких змаганнях психологічна стійкість, бійцівські якості спортсменів мають вирішальне значення. Вдалими замінами тренеру студентської команди Аллі Рудюк вдалося активізувати гру своїх підопічних, але сили були нерівними. Друга і третя партії знову закінчились перемогою викладачів, відповідно з рахунком 25:21 та 25:19.

Ударною силою команди викладачів, безперечно, був завідувач кафедри інформаційного менеджменту, доцент Анатолій Поплавський. Його гра відзначалася тверезою оцінкою, де захист та атака суворо підпорядковувались законам логіки. Для того, щоб стримати такий натиск потрібні неабиякі нерви!

Найемоційнішим гравцем викладацької команди без сумніву став директор Інституту менеджменту, доцент Микола Небава. Головною перевагою його гри став елемент несподіваності – продумане лавірування між різними варіантами та несподіване вирішення комбінацій.

Кращим спортсменом студентської команди справедливо визнано Олексія Найду, який неодноразово виручав влучними подачами та продуманим захистом. А от переможці особливо відзначили гру дівчат – Валерії Патлаєнко та Світлани Бабкіної.

Підбиваючи підсумок, можна сказати, що викладачі ІнМ є гідним прикладом не тільки стоячи за трибунами в лекційних залах.

Алла Деренько, 1МФК-00, ІнМ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно
до Закону України «Про вищу освіту»

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

Кафедра теплогазопостачання — ст. викладач.

Кафедра метрології та промислової автоматики — ст. викладач.

Кафедра електротехнічних систем електроспоживання та енергозбереження — доцент.

Кафедра радіотехніки — доцент.

Кафедра електричних станцій та систем — доцент.

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- ✓ заява про участь у конкурсі;
- ✓ особовий листок з обліку кадрів;
- ✓ автобіографія;
- ✓ засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- ✓ список опублікованих наукових праць і винаходів;
- ✓ копія трудової книжки;
- ✓ характеристика з останнього місяця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

Документи подавати ученому секретарю університету за адресою:

**Вінницький національний технічний університет, кімната 2204, навчальний корпус №2,
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021**

Телефони для довідок: 46-57-72, 44-04-19, 44-02-55

Редакторія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

I. П. Зянко
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,
М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,
Г. П. Котлярова,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

21021, м. Вінниця,
Хмельницьке шосе, 95,
корп. «2», кімн. 2218

Телефони:
внутрішній — 22-68
з міста — 44-02-68

«Імпульс» — щомісячник
Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 44-05-32

Комп'ютерна верстка — Багдасар'ян Г. М.
Кушнір О. О.

Підписано до друку 24.05.04. Формат 29,7×42 1/2.
Наклад 625 прим. Зам. № 2004-88

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93, головний
корпус, 1-й поверх, тел. 44-01-59